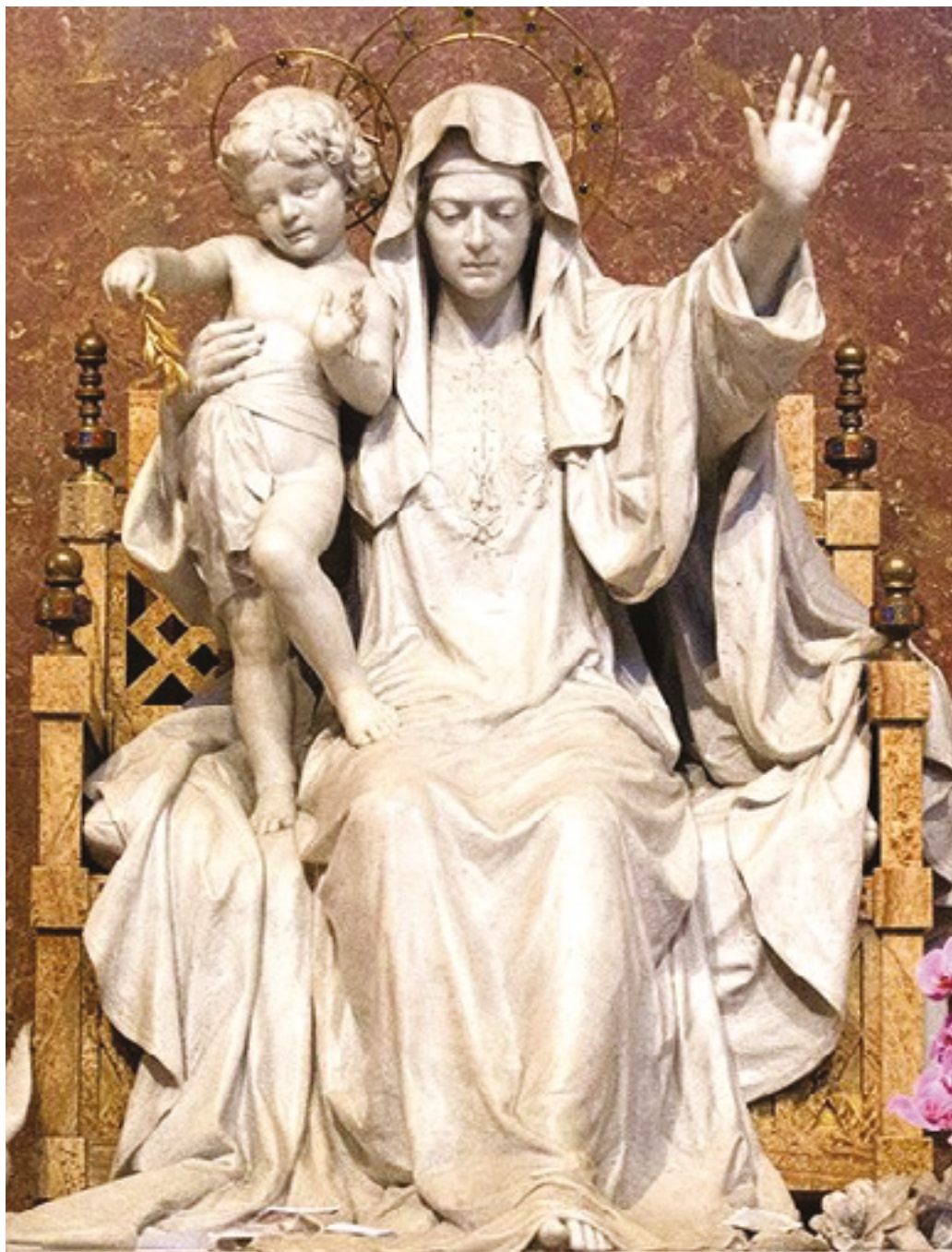

MEI - JUNI 2025

Informatieblad

De foto op de kaft van dit nummer is van het beeld van de H. Maagd Maria, Koningin van de Vrede in de Basiliek Santa Maria Maggiore in Rome. Het werd in opdracht van Paus Benedictus XV gemaakt en op 4 augustus 1918 ingehuldigd om het einde van de Eerste Wereldoorlog te vragen. We zien hier dat Maria met haar opgeheven linkerarm het einde van de oorlog beveelt, terwijl ze met haar rechterhand het Kind Jezus vasthoudt, dat klaar staat om de olijftak te laten vallen als symbool van de vrede. Vragen we haar om vrede in de wereld!

Wat zint men toch ook nu weer op oorlog? Wie wil er nu oorlog? Het economisch falen van de huidige goddeloze wereld is voor mij een feit. Geld drukken, kapitaal creëren zonder dekking, zonder opbrengst van bodem of arbeid, zorgt voor inflatie. Geld maken met geld is ook ongezond. Daarom index! Prijsstijgingen zonder einde. Maar waar eindigt dat? Dat de machten van de wereld dan zo mogelijk een uitweg zoeken in een oorlog om geen gezichtsverlies te hoeven lijden, zou een zeer schandelijke en laffe daad zijn, waarbij zij hoog en droog zullen blijven zitten, en de burger er wel voor zal betalen. Daarna kunnen zij gewoon opnieuw beginnen.

Deed de wereld maar echt iets met de Sociale Leer van de Kerk! Terug naar bescheidenheid en eenvoud!

We weten nu wel hoe gehavend een menselijke samenleving er uitziet, als er geen rechtvaardigheid en naastenliefde meer heersen! Terwijl Onze Heer Jezus Christus juist vruchten van gerechtigheid onder ons wil zien. Hij zet ertoe aan! De vermaningen van de H. Apostel Paulus aan de christenen van Éfese, zoals we bijv. in het 5e hoofdstuk lezen, blijven onveranderd actueel. Het is het christelijk programma, dat voor alle tijden geldt. “Gedraag u als kinderen van het licht. De vrucht van het licht bestaat in louter goedheid en rechtvaardigheid en waarheid”. Ook de hebzucht komt hier aan de orde, wat afgodendienst is. “Méér, méér!”, u weet wel, dat is wat de aarde en het samenleven verwoest.

De industriële revolutie van de 19e eeuw heeft veel verandering en verharding in het maatschappelijk leven gebracht. De Jezuïetenpater Hendrickx zei: “Onze tijd heeft machines voortgebracht die werken als mensen en mensen die werken als machines.” Het goddeloze, harde kapitalisme schrok niet terug voor het uitbuiten van mensen. En wie moesten samenwerken, werden tegenstanders. Uit de zware strijd hebben beide partijen, werkgever en werknemer – kapitaal en arbeid – heel geleidelijk inzichten gewonnen, die hebben geleid tot een meer gezonde en vreedzame ordening van de verhoudingen. Inzichten die de Kerk van begin af aan beide partijen predikte, lange tijd weliswaar

meestal voor dovemans oren, tot de mensen zelf ontdekten, dat de wijsheid van de katholieke Kerk het ook hier weer eens bij het rechte eind had.

Maar ook nu in de tijd van automatisering, digitalisering zien we nog altijd, dat de mens slechts wordt gerespecteerd als functie, om zijn efficiëntie, niet als persoon, niet om zijn kameraadschap. Hij kan zo nodig door een robot vervangen gaan worden. We zien zelfs bij die mensen die zagezegd de aarde willen redden, vijandigheid tegenover de mens, omdat hij een potentiële vervuiler van de aarde is, waarbij de morele vervuiling helemaal geen probleem is, omdat men zich van God en Zijn gebod heeft losgemaakt, en de mens nu zelf de norm meent te kunnen stellen.

Men vergeet, dat niet de economie doel is van de mens, maar omgekeerd, dat de mens het doel is van de economie. Niet de mens moet opgeofferd worden aan productie en vooruitgang, maar productie en vooruitgang moeten de zedelijk-ingestelde mens en zijn menswaardig bestaan dienen.

Als een ieder kan rondkomen door arbeid bijv. op zijn boerderij of door andere nijverheid, daarbij een kleine reserve kan aanleggen, is het toch al voldoende. Laat een bedrijf klein, plaatselijk en gezond blijven, dat is toch ook al voldoende. Vroeger hadden we in het dorp of in de buurt de kleine winkels, en je kwam net zo goed aan je trekken. We waren ook gelukkig. Het was niet ver gaan en het was gezellig. Men kende elkaar. Had je geen geld bij je of te weinig, werd het in een boekje opgeschreven.

De palmenkweker, waar ik normaal voor onze kerk inkoop, werd een aantal jaren geleden nog door de bank gedrongen om voor een miljoen uit te breiden. De eigenaar van het bedrijf zei me: “We hebben het niet gedaan, ons bedrijf is groot genoeg, we kunnen er, twee broers, mee rondkomen, we hebben het niet slecht”. Het bedrijf bestaat nog altijd. Terwijl een aantal rondom liggende bedrijven die er indertijd wel in meegingen, inmiddels failliet zijn gegaan. De kweker komt uit een katholieke familie. Men moet bidden om tot goede beslissingen te komen.

“Pas op en wacht u voor allerlei hebzucht; want ook al heeft iemand overvloed, zijn leven is door zijn bezit niet verzekerd. (De rijkdom is geen waarborg voor het eeuwig leven; integendeel kan hij een gevaar daarvoor zijn.) En Hij zei hun deze gelijkenis: de akker van een rijk man had overvloedige oogst gedragen. Toen overlegde hij bij zichzelf, en sprak: Wat zal ik doen? Want ik kan mijn vruchten niet bergen. En hij zei: Dit zal ik doen. Ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen, en daar al mijn graan en goed verzamelen. Dan zal ik tot mijn ziel zeggen: Ziel, ge hebt veel goederen liggen, voor

vele jaren; neem uw gemak, eet, drink, maak goede sier. Maar God sprak tot hem: Dwaas, deze nacht eist men uw ziel van u op; en wat ge hebt verworven, naar wie zal het heengaan? Zo gaat het hem, die schatten voor zichzelf belegt, maar die niet rijk is voor God.” (*Lc. 12, 15-22*)

Van nature mogen we best wel eigendom hebben. Maar genoeg is genoeg. Tevreden zijn, maakt gelukkig.

De Kerk heeft altijd het recht van de mens op eigendom verdedigd. Waarom? Omdat God tot op de huidige dag het 7^e en 10^e van Zijn geboden in stand houdt: “Gij zult u niet vergrijpen aan het eigendom van uw evenmens; niet metterdaad, ja niet eens in gedachten en begeerte”. (*Ex. 20, 15* en *Deut. 5, 19*) God beschermt zelf dus de eigendom van de mens, en Hij beschermt dit, omdat de mens van nature een recht op eigen bezit heeft, om menswaardig te kunnen leven. Paus Leo XIII schrijft in zijn Encycliek *Rerum novarum* (1891): “Goederen in privaateigendom te bezitten is een recht, de mens door de natuur geschonken”.

De mens heeft bezit nodig, in de een of andere vorm. Hij heeft behoefte aan voedsel, kleding, woning, akkerland of bedrijf, werkplaats:

1. omwille van zelfbehoud,
2. omdat hij voor zijn gezin heeft te zorgen,
3. omdat hij ook voor de toekomst voorzorgen moet treffen (ouderdom, ziekte enz.), en tevens
4. voor het geval dat hij boven het onmiddellijk voor het leven noodzakelijke uit ook iets voor het hogere in de mens wil besteden (denk aan kunst, wetenschap enz.).

De mens heeft ook een principiële recht nodig op hetgeen hij bezit. Wat de mens met het werk van zijn handen of door de kracht van zijn geest schept, wat hij door koop, schenking, erfenis of op een andere rechtmatige wijze verwerft, dat moet hem ook zo toebehoren, dat hij alleen en niemand anders daarover mag beschikken. Wanneer alles aan allen toebehoort, loopt alles in het honderd en heerst het vuistrecht van de sterkste; ofwel de staat schept met ijzeren vuist orde, en dan hebben we de slavenstaat naar beroemde modellen. Met andere woorden: wie de mens het recht op eigendom ontnemt, ontnemt hem de vrijheid, de menselijke waardigheid, de prikkel tot arbeid en de vreugde daarin.

Hoe komt het, dat men dit recht sinds de industriële revolutie zo kon bestrijden? De reden is, dat met het opkomen van het tijdperk van de machine de bezitsverhoudingen zo fundamenteel veranderd zijn, dat men zich voor een geheel nieuwe stand van zaken zag geplaatst. Hier schoten grote bedrijven met overeenkomstige grote winsten uit de grond, daar stond een massa van arbeiders of werklozen, wie men inpraatte – met hoeveel recht of onrecht dan ook – dat in de fabrieken en winsten van de grote bezitters het arbeidsloon stak, dat hun werd onthouden. Hieruit begrijpt men hoe de oproep kon worden aangeheven: Neem de producenten de productiemiddelen af (de fabrieken, machines enz.) en geef die aan de gemeenschap, dan kan alles rechtvaardig verdeeld worden! Dit was een dwaling, en waar men ertoe overging het experiment door te voeren en alle productiemiddelen in handen van de staat te geven, daar is gebleken, dat de arbeider bij deze oplossing er ook niet beter aan toe was dan tevoren.

Paus Leo XIII heeft met vooruitziende blik in zijn Encycliek *Rerum novarum* de juiste richting aangegeven (n. 35): De privaateigendom moet als een onaantastbaar recht gelden. De staat moet dit recht ook in de wetgeving begunstigen. Maar hij moet erop werken dat zoveel mogelijk van zijn staatsburgers eigendom kunnen verwerven. Met andere woorden: torn niet aan het eigendomsrecht, zoals God dit in de natuur van de mens heeft gelegd en in het 7^e gebod gesanctioneerd, maar zorg er veeleer voor, dat de eigendom rechtvaardiger dan tot dusver verdeeld en minder dan tot nu toe misbruikt wordt!

Te vrezen zijn de huidige allesbezitters, globalisten met totalitaire trekken die machtiger zijn dan regeringen en koningen, en die de mensheid naar hun hand willen zetten. Leve onze vrijheid! We zijn die bijna kwijt. Ik vond het indertijd in de Europese Unie al eng dat ons bepaalde producties ontzegd werden, van bijv. graan, waardoor Nederland van andere landen afhankelijk werd gemaakt. Zelfstandigheid is beter!

De ontwikkeling sinds Paus Leo XIII heeft aangetoond, hoezeer de paus gelijk had. Het onbelemmerde economisch liberalisme, dat geen plichten tegenover de gemeenschap erkende, heeft zijn aantrekkingskracht en geloofwaardigheid evenzeer ingeboet als het communistische staatskapitalisme, dat de rechten van de enkeling met geweld kort houdt. Alleen de door de Kerk, in overeenstemming met het natuurrecht, gewezen weg voert naar de sociale vrede en welstand van de volkeren: nl. de te grote ongelijkheid in de bezitsverhoudingen stap voor stap uit de weg te ruimen en daar naar toe te werken, dat ook en juist de economisch zwakkere de mogelijkheid krijgt, tot eigen bezit te komen.

Voor de Katholiek is alle bezit een leen van God, een zakgeld voor de tijd van zijn pelgrimstocht op aarde, geleend voor een tijd, niet voor altijd, een geschenk, waarover hij eens rekenschap moet afleggen. De H. Augustinus zegt: “Bedien u van het geld zoals een reiziger zich in de herberg bedient van de tafel, de beker, de kruik, het bed, als iemand, die verder trekt en geen blijvende woonplaats heeft”. (in *Jh. 40, 10- 35:1691*)

De Katholiek ziet en beaamt de sociale verplichting, die op alle eigendom rust, de hypotheek ten gunste van de volksgemeenschap, het algemeen welzijn, in het bijzonder ten gunste van de armen en noodlijdenden.

De Katholiek ziet tenslotte ook de gevaren, die bezit en rijkdom met zich meebrengen, wanneer de mens niet op zijn hoede is.

Door al deze gedachten hoedt de ware Katholiek zich ervoor, van meester tot slaaf van zijn bezit te worden. Paus Pius XI zegt in *Quadragesimo anno*: “Hij wendt de gaven van God aan in de geest van de Kerk. ... De mens mag niet geheel en al naar eigen verkiezing beschikken over zijn vrije inkomsten, d.w.z. over die inkomsten, die hij niet nodig heeft voor een passend levensonderhoud volgens zijn stand: de H. Schrift en de Kerkvaders verklaren juist telkens en telkens in de ondubbelzinnigste bewoordingen, dat de rijken de allerstrengste verplichting hebben, om aalmoezen te geven, de liefdadigheid en de grootdadigheid te beoefenen”.

De Katholiek wendt de gaven van God aan in de geest van het Evangelie: hij is niet gehecht aan het bezit, maar toont door er afstand van te doen en door weldadigheid, dat hij erboven staat. Want het bezit kan voor ons namelijk zo gevaarlijk worden als de lijm voor de vlieg. Hij eerbiedigt vreemde eigendom en wil ook de zijne geëerbiedigd zien; hij speelt het echter ook klaar, eens van zijn onverzettelijk recht afstand te doen en ter wille van de liefde toe te geven, steeds indachtig, dat bezit niet het eerste en niet het laatste voor hem is, maar slechts een middel, een hulp, een teerpenning op onze weg naar het laatste doel: naar God.

Maria, Koningin van de Vrede, bid voor ons!

Pater Carlo de Beer

Beknopte Summaleer van de H. Thomas

Door Pater Cattellion o.p.

C. Over de Schepping

I. Over de oorsprong van de wezens

Al wat bestaat buiten God, bestaat door het deelhebben in het 'zijn', en moet het derhalve van Hem hebben ontvangen, daar Hij het 'Zelfstaande Zijn' is. En dat al wat buiten Hem bestaat, maar bestaat uit deelhebben, blijkt onder meer uit de verschillende graden van volmaaktheid, die men er in bespeurt, en waaruit we reeds in het vierde bewijs van Gods bestaan hebben moeten besluiten tot het bestaan van een wezen, dat het volmaaktste 'zijn' is, dat aan al het overige het 'zijn' meedeelt. Al wat maar enigszins 'zijn' is in de wezens, zoals de eerste stof, komt

voort uit God. En God is niet enkel de eerste werkende oorzaak van de wezens, maar ook nog het oerbeeld, naar hetwelk alles is gemaakt. Niet enkel ieder ding op zijn eigen, maar geheel het heelal is volgens een vast plan gemaakt, zoals het blijkt uit de orde van de wereld. En dat plan moest Hij natuurlijk in Zijn eigen verstand hebben, zoals te zien is in de lering over Gods ideeën. Hij is ook nog het einddoel van alles, daar Hij als verstandelijk wezen voor een doel heeft gewerkt, en Hij in Zijn werk tot niets buiten zichzelf kon geordend zijn. Hij werkt toch niet uit nood om iets bij te winnen, maar om Zijn goedheid aan anderen mee te delen.

II. Over de oorsprongswijze

Daar ieder ‘zijn’ van God voortkomt, kon het niet uit een ander ‘zijn’ worden getrokken, anders zou dat ‘zijn’ onafhankelijk van God op zichzelf staan. En er kan maar één ‘Zelfstaande Zijn’ bestaan. God moet dus alles hebben gemaakt uit niets, wat scheppen is. Alleen de zelfstandigheden, zowel enkelvoudige als samengestelde, zijn rechtstreeks geschapen; al het overige, zoals bijkomstigheden, enz., zijn met de zelfstandigheden mee geschapen, óf in akt óf in aanleg. Geen enkel wezen buiten God kan scheppen, noch daartoe zelfs als werktuig gebezigd worden. De schepping komt toe aan de Godheid, niet aan de Personen, hoewel er kan gezegd worden dat iedere Persoon er op zijn eigene wijze aan meewerkt. Zo heeft de Vader alles geschapen door Zijn Woord en door Zijn Liefde. Er is dan ook in alle wezens een spoor, en in de verstandelijke wezens een zekere gelijkenis van de H. Drievuldigheid te vinden.

III. Over de duur van de wezens

Buiten God is er niets uit zichzelf eeuwig. Daar Hij niet genoodzaakt was aan anderen het bestaan mee te delen, kan door de rede niet bewezen worden of Hij van alle eeuwigheid of enkel in de tijd de wereld heeft geschapen; doch door het geloof weten we, dat alles in de tijd begonnen is. Werkend is de scheppingsdaad eeuwig in God.

IV. Over de verscheidenheid van de wezens in het algemeen

Daar alle dingen als een weerkaatsing zijn van Gods eigen Wezen, dat door geen enkel alleen in zijn geheel kan weergegeven worden, zo is er verscheidenheid in de dingen voor zover ieder, het een volmaakter dan het ander, dat goddelijk Wezen afbeeldt. De verscheidenheid van de schepselen heeft dus haar reden in God, zoveel te meer nog dat die verscheidenheid en die ongelijkheid van de dingen de orde van de wereld uitmaakt, die zeker door God is gewild en veroorzaakt. Uit de orde van de wereld moet haar eenheid afgeleid worden.

V. Over de verscheidenheid in het bijzonder

1. Het goed en het kwaad

De eerste grote verscheidenheid, die hier opvalt, is het goed en het kwaad. Het goed komt al zeker van God. **Het kwaad echter is op zichzelf geen ‘zijn’, maar ‘een gemis**

2. De onstoffelijke wezens of de geesten

a. Hun wezen

aan zijn' of aan goed, dat in iets zou moeten zijn. Daar al wat niet het 'Zelfstaande Zijn' is zoals God, ook aan het een of het ander gemis kan onderworpen zijn; zo kan God toelaten dat er ergens kwaad ontstond in een afzonderlijke orde, niet in de orde in haar geheel; want ook het kwaad wordt door God tot het goed van het geheel geordend. Daar het kwaad een gemis is aan goed, kan het nooit het goed heel en al vernietigen. Het kwaad wordt verdeeld in straf en fout. Het een valt op de natuur van de dingen, het ander op de werkingen. Groter is het kwaad in de fout dan in de straf. Het kwaad heeft geen rechtstreekse oorzaak, maar een toevallige. God laat het kwaad toe in het belang van het algemeen welzijn, maar het kwaad van de straf kan Hij ook rechtstreeks willen. Er is geen 'kwaad-beginsel', want het kwaad op zichzelf kan niet bestaan, daar het uit zijn aard een gemis is aan goed.

Al weten we door de H. Schrift, dat er ook onstoffelijke wezens of geesten zijn, zo eist het toch ook de volmaaktheid van het heelal, daar God alles door Zijn verstand en Zijn wil heeft voortgebracht; en de volmaakte weerkaatsing van de oorzaak bestaat in het voortbrengen van datgene, dat gelijkenis heeft met de wijze van voortbrengen. Die onstoffelijke wezens maken de verbinding tussen God en de stoffelijke wereld. Ze staan helemaal buiten de stof, daar ze zuiver verstandelijk zijn, en iets maar verstandelijk is volgens de graad van zijn onstoffelijkheid. Wij, mensen, kunnen ze ook niet kennen zoals ze zijn, daar het gekende af-

gebakend is volgens de natuur van de kenner, en geesten boven onze natuur verheven zijn. Al is er in hen geen verschil van stof en vorm, toch is er verschil van daadwerkelijkheid en aanleg, daar hun wezen in aanleg is tot hun zijn en ook tot bijkomstigheden. Ze zijn zelfstaande vormen, maar hun vorm is niet het ‘universele zijn’ zoals bij God, maar een beperkt en ontvangen ‘zijn’. Zij hebben het door deelhebben zoals de stoffelijke wezens, al zijn ze volmaakter.

b. Hun getal

Redelijk is het aan te nemen, dat ze in getal de stoffelijke wezens overtreffen, want hoe volmaakter de wezens zijn en hoe dichter bij God, hoe talrijker. Zo zien we dat de hemellichamen talrijker zijn dan de aardse dingen. Dat getal toch is niet numeriek, maar transcendentiaal, voortkomende uit de verscheidenheid van de zelfstaande vormen. Ze verschillen zó in getal dat de ene de andere niet is en elk op zijn eigen staat. Daar er immers in hen geen verschil bestaat van stof en vorm, zo is er tussen allen en eenieder van hen maar een soortverschil. Ze zijn geen enkelingen in en van dezelfde soort zoals de mensen. Ieder geest is een soort op zijn eigen. En hebben ze geen stof, ze zijn ook onvergankelijk en onsterfelijk, want de vergankelijkheid van een ding komt voort uit de verdwijning van de vorm uit de stof. Die onvergankelijkheid blijkt ook nog uit het voorwerp van hun verstand, dat buiten tijd en ruimte staat.

c. Hun verhouding tot de materie

Daar hun wezen niet geordend is tot de materie, zo zijn ze er door hun natuur ook niet toe verbonden, zoals dit bij de mensen het geval is. Uit de H. Schrift nochtans blijkt dat ze soms lichamen aannemen. De werkingen, die ze zo verrichten, zijn geen levensverrichtingen. Ze voelen niet, ze eten niet; spreken ze, dan is het geen echte spraak. Zo sprak de H. Aartsengel Rafaël tot Tobias: “Ik scheen te eten en te drinken, doch ik voed mij met een onzichtbare spijs”. (Tob. 12, 18) Ze zijn in een plaats niet zoals de lichamen, maar door krachttuitvoering; en daar ze maar op één plaats tegelijk hun kracht kunnen uitoefenen, kunnen ze ook maar op één plaats tegelijk tegenwoordig zijn. Die plaats nochtans kan klein of groot zijn volgens de uitvoering van hun macht. Met verschillende tegelijk kunnen ze niet op dezelfde plaats zijn, want waar de ene werkt kan de andere niet werken. Ze bewegen zich niet plaatselijk, daar zij geen lichaam hebben; ze hebben dus geen middelweg af te leggen als ze van het een naar het ander gaan. En toch gebeurt hun beweging in de tijd, doch niet in de tijd zoals de onze, geregeld door de hemellichamen.

Hun beweging kan toch ook ogenblikkelijk gebeuren, zodat ze op één moment hier, en een ander daar zijn zonder tussentijd.

d. Hun kennis

Kennen is hun wezenheid niet, want geen enkel geschapen wezenheid

bestaat in haar werking. Werken is de act van een vermogen, zoals het 'zijn' de act is van de wezenheid. In God alleen is alles hetzelfde. Moest bovendien kennen hun wezenheid zijn, dan zou in hen geen kennisgraad meer te onderscheiden zijn. Kennen kan bijgevolg ook hun 'zijn' niet zijn of hun bestaan, want het voorwerp van de kennis is in zekere zin oneindig, namelijk de Waarheid; en de wezenheid van de geesten is beperkt. Het 'zijn' staat in proportie met de wezenheid, het kennen daarentegen in proportie met zijn voorwerp, en zo kan het een het ander niet zijn. Ook het kenvermogen is hun wezenheid niet, want in geen enkel wezen is het werkvermogen de wezenheid, maar een eigenschap van de wezenheid. De act van het vermogen is de werking, de act van de wezenheid het 'zijn'; en daar ook reeds getoond is, dat kennen hun 'zijn' niet is, zo is hun kenvermogen het ook niet. Ze kennen niet alles in hun wezenheid, want hun kennis strekt zich uit tot alle 'zijn' en in hun wezenheid is het 'volle zijn' niet besloten. Ze hebben dus ook begrippen nodig. Die begrippen putten ze niet uit de dingen zoals de mensen, maar ze worden hun in hun schepping ingestort door God. Hoe verhevener ze zijn, hoe min, maar hoe volmaakter ook hun begrippen. Wat ook reeds bij de mensen te zien is, want hoe verstandiger ze zijn, hoe sneller ze iets begrijpen en hoe minder uitleg ze nodig hebben. Ze kennen zichzelf door hun eigen wezensvorm, die door zichzelf kenbaar is. Voor al het overige hebben ze begrippen

nodig. Ze kennen ook natuurlijkerwijze God, daar hun die kennis van natuurwege is meegedeeld, en ze daartoe niet moeten redeneren. Ze kunnen ook niet redeneren, daar ze zien. Ze moeten ook niet verdelen en samenbrengen of oordelen, zoals de mensen.

Ook alle stoffelijke dingen kennen ze, zelfs het bijzondere, want evenals God rechtstreeks het bijzondere schept, zo deelt Hij er hun ook het begrip van mee.

Veel toekomstige dingen kennen ze in hun oorzaken, op de wijze waarop een geneesheer uit de gesteltenissen van de zieken dood of leven kan voorzeggen. Op zichzelf kennen ze de toekomst niet, dat is Gods geheim alleen. Ze kennen ook de innerlijke gedachten en gevoelens niet van de mens, behalve dat deze ze hun op de een of andere wijze openbaarde.

Men noemt morgenkennis hetgeen ze zien in God, avondkennis hetgeen ze kennen op zichzelf. Die benaming komt van de H. Augustinus, betreffende het scheppingswerk.

e. Hun wil en hun liefde

Ze hebben natuurlijk ook een wil, verschillend van hun verstand als vermogen. Ook een vrije wil hebben ze, en veel volmaakter dan bij de mens. Zij hebben geen driften. En hebben ze een wil, ze hebben ook liefde. Ze beminnen zichzelf en ook de andere geesten. Ze beminnen van natuurwege God meer dan zichzelf.

f. Duur en genade

Volgens de Openbaring zijn ze ook in de tijd geschapen, naar de mening van het merendeel van de H. Vaders, samen met de stoffelijke wereld, naar die van de Grieken vooral vóór de stoffelijke wereld. Van natuur zijn ze gelukkig geschapen, niet in een bovennatuurlijk geluk, dat ze moesten verdienen door de genade. Algemeen wordt aangenomen dat ze in de genade geschapen zijn. Na de eerste liefdedaad door genade verricht, verdienen ze de Hemel. Enkelen hebben aan de genade beantwoord en worden engelen, anderen niet, en worden duivels of kwade geesten genoemd.

g. Boze geesten

Van natuur kan een geest zondigen, zoals alle geschapen wezens aan het een of het ander bederf kunnen onderworpen zijn. God alleen is daarvan bevrijd, daar Hij het 'volle zijn' is. De zonde van de kwade geesten was de **hoogmoed**. Ze wilden aan God gelijk zijn, niet in volle gelijkheid, maar in gelijkenis, met als laatste doel te kiezen wat ze door eigen krachten konden bereiken, of met het bovennatuurlijk doel door hun eigen macht te willen verkrijgen. Ze zijn van natuur niet slecht. Niet van het eerste ogenblik van hun schepping hebben ze gezondigd, maar volgens het algemeen gevoelen kort erna, daar één daad genoeg was om zalig te worden. Zij moeten dus hun eerste daad slecht hebben verricht.

Heel waarschijnlijk is de hoogste geest, volgens Johannes Damascenus, de eerste van de lagere soort gevallen en heeft de andere niet door dwang, maar door aanzet meegetrokken. Beide meningen mogen gehouden worden, volgens de H. Thomas. Volgens de H. Schrift zijn er meer goed gebleven dan gevallen. (4 Kon. 6, 16) En dat is ook natuurlijk, daar al wat niet volgens de natuur is, als toevallig voorkomt "*ut in paucioribus*". Volgens het katholiek geloof zijn ze verstokt in het kwaad. Hun strafplaats is de lucht en de hel. In de lucht verblijven ze om de mensen te bestrijden. Na het oordeel gaan ze allen naar de hel.

h. Onderlinge inwerkingen

De hogere geesten verlichten de lagere, óf door hun verstand te versterken, óf door hun waarheden mee te delen. Die verlichting wordt ook de spraak van de geesten genoemd; doch alle spraak is geen verlichting, daar ook de lagere de hogere kunnen aanspreken, door hun verlangen uit te drukken of hun iets te vragen. Op die wijze spreken ze ook God aan. Tot die spraak is de afstand geen beletsel. De een kan ook de andere aanspreken en het aan de overigen verbergen, omdat ze het zo willen.

i. Orde

Ze zijn verdeeld in drie hiërarchieën. De eerste wordt rechtstreeks verlicht door God, de tweede ziet alles in de

eerste algemene beginselen van de dingen, de derde in de rechtstreekse oorzaken van de dingen.

In iedere hiërarchie zijn drie orden: in de eerste, de Serafijnen, de Cherubijnen en de Tronen; in de tweede, de Heerschappijen, de Krachten en de Machten; in de derde, de Vorstendommen, de Aartsengelen en de Engelen.

Alleen de geesten van de derde hiërarchie, met de laatste twee orden van de tweede hiërarchie worden gezonden, zoals het blijkt uit hun benaming.

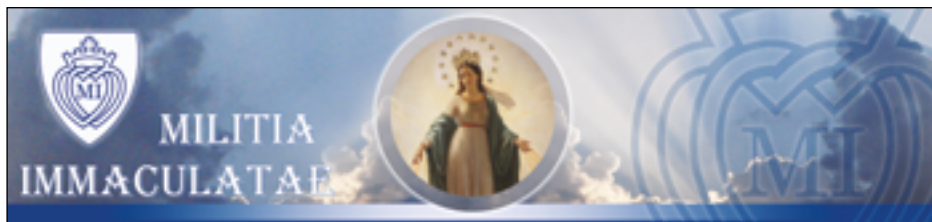
De eerste hiërarchie en de eerste orde van de tweede zijn assistenten bij Gods troon. Er is soms strijd zelfs onder de goede geesten, in zover ze niet altijd Gods wil kennen betreffende het een of het ander punt. Ze staan ten dienste van de mensen om hen te verlichten, te bewaren en te verdedigen; de kwade geesten om hen te beproeven en te bestrijden.

3. De stoffelijke wezens

Daar ook de stoffelijke wezens hun 'zijn' hebben uit deelhebben, zijn ze ook door God geschapen, niet met behulp van de engelen, maar onmiddellijk. Ook de stoffelijke wereld is goed, omdat al wat is, goed is door zijn 'zijn'. En ook God zei dat alles goed was op het einde van iedere scheppingsdag.

De mens staat hier op de eerste rang en als het overgangsscheppel van de stoffelijke tot de onstoffelijke wereld. Zijn ziel is onstoffelijk en hangt voor haar verstandelijke werkingen niet af van de stof, tenzij voor zover ze haar begrippen aan de inbeelding ontleent. Door haar verstandelijke werking blijkt dan ook dat ze een zelfstaand wezen is, wat het geval niet is met de ziel van dieren en planten, die geheel in de stof verzonken liggen. De mensenziel bestaat niet uit stof en vorm en is bijgevolg onsterfelijk. Ze is niet soortgelijk met de engelen. De ziel is de vorm van het lichaam, want niet de ziel alleen denkt of voelt of handelt, maar heel de mens. Zoals de geesten is de mens ook tot het bovennatuurlijk leven verheven.

Onze Lieve Vrouw van Welslagen

Vervolg

In de reeds verschenen vier delen van dit artikel hebben we het leven van Zuster Mariana beschreven, haar roeping, haar werk als zuster en vervolgens als abdis in het Klooster, en de verschijningen die zij kreeg van de H. Maagd Maria met daarin de openbaringen die betrekking hadden op de 20^e eeuw. Ook gaf de Maagd Maria haar de opdracht om een beeld van haar te laten maken dat in het Klooster geplaatst moest worden. Nadat een kunstenaar aan het beeld is begonnen, is het op wonderbaarlijke wijze afgemaakt door de H. Franciscus en de HH. Aartsengelen en tenslotte door de bisschop gewijd en geplaatst. Hier pikken we de draad weer op met de wederwaardigheden van Moeder Maria.

Visioen van de razernij van de duivel

Moeder Mariana was op een dag bij het Tabernakel aan het bidden toen ze

plots in extase geraakte. In een visioen zag ze dat het land bevoorrecht

zou zijn met genade en barmhartigheid als gevolg van de publieke en plechtige devotie die aan het Heilig Sacrament zou worden betoond in de komende eeuwen. Zij zag devote processies door de hoofdstraten van de stad gaan, bestaande uit religieuzen, vrouwen, kinderen, jongeren en allerlei personen uit alle klassen van de maatschappij. Ze zag het grote en diepe respect en de devotie van de verschillende groepen en tegelijkertijd ook veel leden die instrumenten ter penitentie op hun lichaam gebruikten. Ze zag het geloof en de vroomheid van de gelovigen en het welbehagen van Onze Heer Jezus Christus terwijl Hij door de straten ging van de stad in deze toekomstige heuglijke tijden. Maar helaas! Zij zag ook hoe dit alles de woede van de duivel had veroorzaakt, die dit solide gebouw van katholieke vroomheid, gevestigd op het geloof van de zonen van God, met de grond gelijk wilde maken. Om dit kwade doel te bereiken bediende de duivel zich van zonen van het land die het geloof van hun ouders en voorouders hadden verloren. Deze medeburgers werkten in hun organisaties om de Kerk te onderdrukken en verhinderden de publieke devotie, omdat ze zich aansloten bij Satan door lid te worden van de maçonnieke loges. Zij zag dat deze generatie mensen zonder geloof gevormd zou worden door onwaardige zonen van de Katholieke Kerk, die de Kerk op een goddeloze manier onderdrukten door een einde te maken aan respectvolle processies, die de zegeningen van God aantrok-

ken. Het zou een tijd van droefenis en angst zijn voor alle trouwe zonen van de Kerk, die met hun prelaten en herders klein in aantal zouden zijn. Onze Heer liet zien hoe het afschuwelijke en verderfelijke wilde zwijn van de Vrijmetselarij in de wonderlijke en bloeiende wijngaard van de Kerk zou binnenkomen, en haar vernietigd en compleet geruïneerd achterliet.

Moeder Mariana komt dan weer tot zichzelf in de armen van haar medezusters, die huilden en meenden dat ze dood was, omdat zij geen teken van leven meer had gegeven vanaf negen uur 's ochtends tot vijf uur 's middags. Moeder Mariana, die lijkebleek was, probeerde te praten, op te staan en te lopen, maar ondanks haar inspanningen slaagde zij hier niet in. (...) In deze staat van zwakte verloor zij opnieuw haar bewustzijn. Deze maal zag zij de ontrouw van de bedienaren van de altaren aan hun roeping en de onwaardige manier waarop enkelen het Heilige Offer benaderden. Ze beschouwde de oorzaken hiervan, en haar ziel werd door een diepe, bovennatuurlijke droefenis verpletterd.

Zesde verschijning van de Maagd Maria

Op 2 februari 1634, om drie uur 's nachts, bad Moeder Mariana tot Onze Heer, de ogen gericht op het Tabernakel om Hem haar liefde te betuigen. Aan het einde van haar gebed zag zij de lamp van het heiligdom die voor het Heilig Sacrament brandde, onverwachts uitgaan, waardoor het

hoofdaltaar geheel en al door duisternis omgeven was. Dan ziet zij plots een hemels licht de gehele kerk verlichten. De Koningin van de Hemel verschijnt haar, en na de lamp van het Tabernakel te hebben aangemaakt, komt zij naderbij en stelt zich voor als Maria van het Welslagen, en legt de verduistering van het heiligdom uit met deze woorden: “Het doven van het licht van het heiligdom heeft verschillende betekenissen: De eerste reden van het doven van de lamp van het heiligdom is dat vanaf de 19^e eeuw en voor een groot deel van de 20^e eeuw verschillende ketterijen zullen worden verspreid in dit land, dat dan een onafhankelijke republiek zal zijn. Wanneer die de overhand zullen hebben, zal het kostbare licht

van het geloof uitgaan in de zielen ten gevolge van het vrijwel algehele bederf van de zeden. Tijdens deze periode zullen er grote lichamelijke en geestelijke rampen zijn. Het kleine aantal zielen dat, verborgen, de schat van het geloof en de deugden zal bewaren, zal een onuitsprekelijk en langdurig martelaarschap ondergaan. Velen onder hen zullen sterven ten gevolge van de heftigheid van de smarten, en degenen die zich opofferen voor de Kerk en voor het Vaderland zullen als martelaren beschouwd worden. Om de mensen te bevrijden van de boeien van deze ketterijen, zullen degenen, die de barmhartige liefde van mijn zeer Heilige Zoon zal bestemmen voor het herstel, een grote wilskracht, standvastigheid, waakzaamheid en een groot vertrouwen op God moeten hebben. Om dit geloof en dit vertrouwen van de rechtvaardigen te beproeven zullen er momenten zijn, waarop alles verloren en verlamd zal lijken; dat zal het gelukkige begin van het algehele herstel zijn.

De tweede reden voor het doven van de lamp van het heiligdom is dat mijn Klooster, wat het aantal betreft, zeer zal krimpen, ondergedompeld zal zijn in een oceaan van een onbeschrijflijke bitterheid en zal lijken ten onder te gaan in de verschillende wateren van tegenspoed. Hoe vele ware roepingen zullen te gronde gaan door gebrek aan discretie, aan oordeelsvermogen en aan voorzichtigheid van de kant van de meesteressen van de novicen! Ze zouden bidzielen moeten zijn en zeer deskundig in de verschillende

geestelijke wegen. Wee die zielen die zullen terugkeren naar het aardse Babylon na in de veilige haven van mijn gezegend Klooster te zijn geweest!

Tijdens deze ongelukkige tijden zal de ongerechtigheid zelfs tot in mijn gesloten tuin binnendringen. Vermomd als valse naastenliefde zal de ongerechtigheid ravages aanrichten in de zielen. De haatvolle duivel zal proberen onenigheid te zaaien door rotte leden, die, onder het mom van een schijn van deugd, als bedorven graven zullen zijn, waar een stank van verrotting van uitgaat, die de geestelijke dood veroorzaakt bij de enen en lauwheid bij de anderen. Zij zullen een tweesnijdend zwaard planten in mijn trouwe dochters, mijn verborgen zielen, en hen daardoor een voortdurend en langzaam martelaarschap doen lijden. Deze dochters zullen in het verborgene huilen bij hun Heer en hun God en hun engelbewaarders zullen hun tranen aanbieden aan de Hemelse Vader, verzoekend dat deze tijden verkort zullen worden ter liefde van de Goddelijke Gevangene.

De derde reden van het doven van de lamp van het heiligdom is de geest van onkuisheid die de atmosfeer zal verzadigen in die dagen. Gelijk een weerzinwekkende oceaan zal het de straten en de publieke pleinen overspoelen met een verbluffende vrijheid. Er zullen vrijwel geen maagdelijke zielen meer zijn in de wereld. De verfijnde bloem van de maagdelijkheid, bedeesd en bedreigd met algehele vernietiging, zal in de verte

schitteren. Haar toevlucht nemend tot de kloosters, zal het daar goede aarde vinden en, terwijl zij wortel schiet, zal zij groeien en leven, en de geur, die het genot is van mijn zeer Heilige Zoon, zal het schild zijn tegen de goddelijke woede. Zonder maagdelijkheid zou het vuur van de Hemel neervallen op deze gronden om ze te zuiveren.

In zijn kwaadaardige hoogmoed zal de afgunstige en verderfelijke duivel proberen binnen te dringen in deze gesloten tuinen van de religieuze kloosters om deze wonderlijke en verfijnde bloem te doen verwelken. Maar ik zal hem trotseren en hem het hoofd vertrappen onder mijn voeten! Maar helaas! Wat een verdriet! Er zullen onvoorzichtige zielen zijn die zich vrijwillig in zijn klauwen zullen werpen. Anderen, teruggekeerd naar de wereld, zullen instrumenten van de duivel worden om zielen verloren te doen gaan.

De vierde reden voor het doven van de lamp van het heiligdom is dat de

Vrijmetselarij, na in alle sociale klassen te zijn doorgedrongen, zo slim zal zijn dat zij het hart van de gezinnen binnendringt om de kinderen te bederven, en de duivel zal er prat op gaan zich te verlustigen aan de zeer fijne prooi van de kinderharten.

Tijdens deze ongelukkige tijden zal het kwaad de onschuld van de jeugd aanvallen en op die manier zullen roepingen tot het priesterschap verloren gaan, en dat zal een ware ramp zijn. Het zal de taak zijn van godsdienstige groepen de Kerk te ondersteunen en om met dappere en belangeloze ijver te werken voor het heil van de zielen, want tijdens die periode zullen er heilige bedienaren van het altaar zijn, mooie en verborgen zielen waarin mijn zeer Heilige Zoon en ik ons genoeg scheppen en hen beschouwen als buitengewone bloemen en vruchten van heldhaftige heiligheid. De goddelozen zullen een wrede oorlog tegen hen ontketenen, hen overladen met beledigingen, laster en beledigingen om de vervulling van hun ambt te verhinderen. Maar zij, als stevige steunpilaren, zullen onwankelbaar blijven en zullen dat alles trotseren met nederigheid en met de offergeest waarmee ze bekleed zullen zijn uit kracht van de oneindige verdiensten van mijn zeer Heilige Zoon, die van hen houdt als de meest intieme vezels van zijn zeer heilig en teder Hart.

In deze tijd zal de wereldse clerus zijn idealen verlaten, omdat de priesters hun heilige plichten verwaarlozen.

Los van de goddelijke kompas, zullen zij zich verwijderen van de door God geschetste weg voor de priesterlijke bediening en zij zullen zich hechten aan goederen en rijkdommen, die zij op onwettige wijze zullen trachten te verkrijgen. Hoezeer zal de Kerk in deze omstandigheden van een geestelijke nacht lijden onder het gemis van een prelaat en vader die over hen waakt met een vaderlijke liefde, zachtheid, kracht, inzicht en voorzichtigheid. Veel priesters zullen het verstand verliezen en daardoor hun zielen aan groot gevaar blootstellen.

Bid met aanhouden zonder het moe te worden, stort bittere tranen in het verborgene van uw hart en smeek uw Hemelse Vader opdat Hij, door de liefde van het Eucharistisch Hart van mijn zeer Heilige Zoon, door Zijn kostbaar Bloed en door de diepgaande bitterheid van Zijn wrede Passie en Dood, Hij medelijden mag hebben met Zijn dienaren en snel een einde maakt aan deze ongelukkige tijden, door de Kerk de Prelaat te sturen die de geest van de priesters zal herstellen.

Mijn zeer Heilige Zoon en ik zullen een voorliefde hebben voor deze bevoorrechte zoon en wij zullen hem een uitzonderlijke geschiktheid geven, nederigheid van hart, volgzamenheid aan goddelijke inspiraties, kracht om de rechten van de Kerk te verdedigen, en een teder en medelijdend hart, zodat, als een andere Christus, hij de groten en de kleinen zal bijstaan, zonder de meest ongelukkige

zielen te minachten, die hem zullen vragen om een beetje licht en raad in hun twijfels en hun lijden. Met een goddelijke mildheid zal hij de aan God toegewijde zielen in de kloosters leiden, het juk van de Heer verzachtend, die heeft gezegd: “Mijn juk is zacht en mijn last is licht”. De weegschalen van het Heiligdom zullen in zijn handen worden gelegd, zodat alles wordt gewogen met de verschuldigde maat en God zal verheerlijkt worden (opm. red.: door velen wordt Mgr. Marcel Lefebvre gezien als deze prelaat).

De lauwheid van de aan God gewijde zielen in de priesterlijke en religieuze staat zal de komst van deze Prelaat en Vader uitstellen. Dat is de oorzaak ervan dat de vervloekte duivel bezit zal nemen van dit land, waar hij zijn

overwinningen volledig zal maken, dankzij een buitenlands volk zonder geloof, zo talrijk dat het als een wolk de heldere hemel van deze toekomstige Republiek, toegewijd aan het Heilig Hart van mijn Goddelijke Zoon, zal verduisteren. Met deze mensen zullen alle ondeugden binnenkomen, die op hun beurt weer allerlei straffen zullen afroepen zoals calamiteiten, hongersnood, burgeroorlogen, onenigheid met andere naties en geloofsafval, oorzaak van de teloorgang van zovele zielen zo dierbaar aan Jezus Christus en mij. Om deze wolk, die de Kerk verhindert te genieten van de heldere dag van de vrijheid, te verjagen, zal er een geweldige en afschuwelijke oorlog komen, waarbij het bloed van autochtonen en buitenlanders zal vloeien, van priesters in kloosters en in de wereld en ook van

religieuzen. Die nacht zal absoluut afschuwelijk zijn, want het zal lijken dat, menselijk gezien, het kwaad zal hebben overwonnen. Dit zal het teken zijn dat mijn uur zal zijn gekomen, wanneer ik op een wonderlijke wijze de hoogmoedige en vervloekte Satan zal onttrenen, waarbij ik hem zal verpletteren onder mijn voet en hem zal vastketenen in de helse afgronden. Zo zullen de Kerk en de Natie eindelijk bevrijd zijn van zijn wrede tirannie.

De vijfde reden voor het doven van het licht van het heiligdom komt door de verslapping en de achteloosheid van degenen die grote rijkdommen bezitten en die zich tevreden stellen met het op onverschillige wijze kijken naar de Kerk die verdrukt wordt, de deugd die vervolgd wordt en de triomf van het kwaad, zonder devoot gebruik te maken van hun rijkdommen om het kwaad te vernietigen en het geloof te herstellen. Het is ook te wijten aan de onverschilligheid van die mensen die toestaan dat de Naam van God geleidelijk aan verdwijnt en die de geest van het kwaad aanhangen door zich weloverwogen aan ondeugden en passies over te leveren. Helaas, mijn uitverkoren dochters! Als het u toegestaan zou worden om te leven in die duistere tijd, dan zou u van ellende doodgaan als u zou zien dat alles wat ik u hier onthul bewaarheid zou worden. Mijn zeer Heilige Zoon en ik hebben een zodanig grote liefde voor dit land, onze erfenis, dat wij vanaf heden uw offers en uw gebeden vragen om de tijd van een dergelijke catastrofe in te korten”.

Na dit bewonderenswaardig visioen verscheen alles wat Onze Lieve Vrouw had verteld voor de ogen van Moeder Mariana, als een stille vertoning. Het werd haar gegeven om het eindeloze aantal zielen te kennen dat zou worden veroordeeld voor bovengenoemde redenen. Bij dit zicht verloor Moeder Mariana haar bewustzijn en bleef als dood gedurende twee dagen. De dokter, niet bij machte haar te reanimeren, verwachtte dat de dood onvermijdelijk was. Maar Moeder Mariana ontwaakte weer op wonderbare wijze en leefde toen haar laatste levensjaar.

Verschijsing van Jezus

Op 2 november 1634, na de Communie te hebben ontvangen, heeft Moeder Mariana een visioen van Jezus Christus. Hij was één en al wonde en zijn Heilig Hart was bedekt met kleine maar pijnlijke doortjes, die Hem kwelden met een onbeschrijflijke wreedheid. Hij stortte een vloed van tranen onder het uiten van zachte jammerklachten en zuchten. Moeder Mariana omhelsde Hem in haar hart en in een opwelling van bedroefde liefde riep zij uit: “Gewaardeerde en aanbeden liefde van mijn hart, als het mogelijk is, zeg mij wat U een dergelijk wreed martelaarschap doet lijden”.

Jezus zag haar met beminlijke tederheid aan en na een diepe zucht zei Hij: “Je ziet hoe die kleine doortjes me wreed prikken. Weet dat het de grote en kleine fouten zijn van mijn

priesters – wereldlijk en geestelijk – die ik uit de wereld neem en in de kloosters binnenleid. Ik overstelp hen met geestelijke genaden; Ik geef hen zelfs ernstige en langdurige ziektes, zodat ze zoals Ik kunnen worden. Maar, ondankbaar en harteloos, klagen ze over Mijn toegenegen Voorzienigheid. Ze vinden dat Ik wreed ben jegens hen, trekken zich onverschillig terug en laten Mij alleen. De geest van dergelijke zielen verlept als een verdorde bloem, wordt droog en is niet in staat om haar geur te verspreiden in de tuin van Mijn Onbevleete Moeder, waartoe dergelijke zielen geroepen waren. Door dit ondankbaar gedrag duwen ze die fijne doortjes in Mijn Hart en verwonden ze het wreed, terwijl het enkel liefde en genegenheid is voor Mijn uitverkoren zielen. Tegelijkertijd vernietigen ze de grote plannen die Ik met hen had, die er de reden van waren dat Ik hen op die manier beproefde, omdat het Kruis en de beproeving hier op aarde het erfdeel zijn van de rechtvaardigen. Boezem je huidige dochters de liefde tot het kruis en tot het offer in, zodanig dat ze het van generatie op generatie kunnen doorgeven zowel in dit Klooster als in de Orde in het algemeen. Doordring hen ook met liefde voor hun religieuze roeping en de kloosterregel, van een broederlijke naastenliefde, van liefde voor de arme zondaars en leer hen om trouw te beantwoorden aan de ingevingen van de genade.

Er zal een dag komen waarop de leer verspreid zal worden onder geleerden en onwetenden, toegankelijk

voor priesters en religieuzen en zelfs voor het gewone volk. Men zal veel boeken schrijven, maar de praktijk van de deugden en die doctrines zal slechts bij enkele zielen gevonden worden; om die reden zullen er weinig heiligen zijn.

En precies daarom zullen mijn priesters en religieuzen in een dodelijke onverschilligheid vervallen. Hun kilheid zal het vuur van de goddelijke liefde doven en Mijn liefdevol Hart kwellen met de kleine doornen die je ziet. Daarom verlang Ik dat er hier zielen komen waarin Ik kan rusten en waarin Ik Mijn welbehagen vindt. Hun leven van kwelling en offer zullen de strelende en meelevende handen zijn die die kleine doornen uit mijn Hart halen en er de balsem op aanbrengen waaraan Ik behoefte heb. Helaas! Was het je maar gegeven het intens innerlijk lijden te kennen, dat

Mij heeft vergezeld sinds Mijn Menswording in de zeer zuivere schoot van Mijn Maagdelijke Moeder tot het moment dat Mijn ziel haar verscheurde en aan het Kruis genagelde lichaam verliet. En dit lijden wordt veroorzaakt door het gebrek aan beantwoording aan de vloed van genade die Ik uitstort over Mijn priesters en religieuzen, en dientengevolg door de zonden die zij bedrijven.

Weet bovendien dat de Goddelijke Gerechtigheid verschrikkelijke kastijdingen over gehele naties stuurt, niet alleen voor de zonden van het volk, maar vooral van die van de priesters en de gewijde personen. Want deze laatsten zijn geroepen tot de volmaaktheid van hun staat om het zout van de aarde te zijn, de meesters van de waarheid en de schilden die de Goddelijke Toorn tegenhouden. Door van hun sublieme missie af te wijken, verlagen zij zichzelf zodanig, dat zij in Gods ogen de strengheid van de straffen doen toenemen. Als zij zich losmaken van Mij, eindigen ze met een oppervlakkig zielenleven door een afstand van Mij te houden, die Mijn bedienaren onwaardig is. Door hun kilte en hun gebrek aan vertrouwen handelen zij alsof Ik voor hen een vreemdeling was.

Helaas! Wisten zij maar, waren zij er maar van overtuigd dat Ik zoveel

van hen houdt en dat Ik zozeer verlang in de diepten van hun ziel binnen te gaan. Daar zouden zij Mij ongetwijfeld vinden en noodzakelijkerwijs het leven van de liefde leven, van het licht en van een doorlopende vereniging waartoe zij niet enkel geroepen zouden zijn, maar uitverkoren! Nu, Mijn bruid, gedurende de weinige maanden van ballingschap die je nog resteren, werk onvermoeibaar voor de volmaaktheid van mijn priesters en religieuzen. Offer alles – zelfs je laatste zucht – wat je doet daartoe op in vereniging met Mijn oneindige verdiensten en de verdiensten van Mijn Onbevleete Moeder. Ik schep een zeer groot welbehagen in de religieuze zielen die de verheven taak op zich nemen om de clerus te heiligen door hun gebeden en hun offers. Door alle tijden heen blijf Ik dergelijke zielen kiezen, die, door zich met Mij te verenigen, werken, bidden en lijden om dit nobel doel te bereiken, en een speciale glorie wacht hen daarvoor in het Paradijs.

Na dit aangrijpend visioen leek Moeder Mariana als omgevormd in een nieuw schepsel. Zij leek een engel in menselijk vlees en serafijn vervuld van God. Haar woorden waren vlammeende pijlen van goddelijke liefde die op zachte wijze de harten van haar bevoorrechte dochters, die met haar leefden, verwondden.

Wordt vervolgd

Marielle Verbeek

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Mei:

Om de genade van de reinheid te verkrijgen!

Juni:

Voor onze seminaristen!

Italiaans Roodkapje en de Boze Wolf

Beste Kruisvaarders,

Sprookjesachtig, maar ...

Corinaldo, tussen Ancona en Urbino, geldt als één van de mooiste dorpjes van de Midden-Italiaanse streek Marken, Le Marche. Het dorpje is geliefd om zijn intacte middeleeuwse stadsmuur, zijn middeleeuwse straatjes en zijn lekkere wijn. Daar wordt op 16 oktober 1890 als derde kind van zes als dochter van Luigi en Assunta een meisje geboren: Maria Goretti, bijgenaamd “Marietta”. Van hun mooie stadje en omgeving kan een gezin van landarbeiders als de Goretti’s niet al te veel genieten, want ze moeten hard vechten om te overleven. Zó hard dat ze zich gedwongen zien in 1897 te verhuizen naar Latium, de streek rond Rome. Ze krijgen werk op de velden van graaf Mazzoleni en op het landgoed “La Ferriere” van senator Scelsi. In Paliano, bij

Conca, in de vlakte dicht bij het kuststadje Nettuno.

De nieuwe thuis ... even mooi?

“Hoera, werk waarvan we kunnen leven!” Ja: maar dicht bij de Pontijnse Moerassen, waar mensen al van in de Romeinse tijd worden lastig gevallen door malariamuggen! Die verspreiden een virus. Wanneer je daar gestoken wordt door een mug, breekt vanaf de derde dag moeraskoorts uit. Koude rillingen! Wanneer er niet direct medicijn tegen wordt gegeven, sterf je! Met een paar uitzonderingen: er zijn mensen die het overleven en immuun worden. Malaria of moeraskoorts is zeer gevaarlijk en kwam nog tot in het jaar 1959 regelmatig voor in ... Nederland! Maar de Pontijnse Moerassen zijn erger. Weet papa Luigi dat niet? Blijkbaar: nee! Dat was een beetje naïef (goedgelovig) van de Goretti's ...

En dan: de Goretti's zijn blij niet de enigen uit de Marken te zijn, die in Paliano zijn komen wonen en werken.

Daarom betrekken ze dezelfde boerderij als vader en zoon Serenelli. Terwijl de Goretti's op het veld werken, zorgen de Serenelli's voor het vee. De twee gezinnen uit de Marken beschouwen elkaar als familie. Door het voorbeeld van haar ouders beschouwt jonge Marietta puber-buur Alessandro Serenelli als haar “broer”. Ze doet ook de was voor beide gezinnen. Maar ... het begint op te vallen dat vader Serenelli regelmatig teveel alcohol drinkt en dan

gevaarlijke woede-uitbarstingen krijgt. En zoon Alessandro? Die is geheimzinnig stil en teruggetrokken. De vader is niet alleen met zijn drinken en woede een slecht voorbeeld voor zijn zoon: hij heeft hun kamer compleet vol gehangen met foto's, geknipt uit tijdschriften. Foto's waarvan? Vrouwen. Zonder al te veel kleren aan! De vader is dus onkuis. En de puber-zoon? Kan die zich daartegen beschermen? Wanneer je als jonge kerel, als puber, dag in, dag uit, niets anders dan naakt ziet? Moeilijk! Zijn de Goretti's te goedgegelovig geweest vriendschap met die twee Serenelli-mannen te sluiten? Zeer zeker!

Te naïef? Arme babbo!

Een bijzondere band heeft Marietta met haar papa Luigi. "Babbo" is het, die haar leert de handjes vouwen en bidden. Dezelfde papa is het, die haar vertelt over het leven van Jezus en van vele heiligen. Marietta onthoudt het goed! Dan komt de zomer van het jaar 1899. De lieve "babbo" komt terug naar huis van het harde werk op het land. Hij zijgt neer op de bank. Koude rillingen en koorts! En ieder weet wat dat betekent: de malariamug heeft gestoken en de ziekte breekt uit! Ster-

vende papa fluistert tegen zijn vrouw, mama Assunta: "Het is hier niet goed! Een gevaarlijke omgeving! Alsjeblieft! Keer met de kinderen terug naar Corinaldo!" En ... de geliefde "babbo" sterft! De familie Goretti is zo arm dat ze geen geld hebben voor H. Missen voor de overledene. Marietta maakt het op haar manier goed: elke dag een extra Rozenhoedje voor "babbo"! Vaak terwijl ze toch langs het kerkhof komt. Neergeknield aan de muur van de begraafplaats. Opat "babbo" snel uit het

vagevuur naar de Hemel toe mag. Ze mist haar papa zeer! Keert de mama nu terug naar de Marken? Nee! Ze weet niet hoe ze de kinderen daar in leven zou houden. Ze gaat dus zo hard werken op het veld als haar man voordien. Ze wordt er sterk van, maar ... ook ruw en hard.

Een héél ander leven

En nu? Terwijl moeder Assunta op het veld zwoegt, moet Marietta thuis de nieuwe mama spelen. Op de leeftijd van negen jaar! Het hele huishouden. Kleren verstellen en wassen. Ook voor de *Serenelli-buren*. Zorgen voor de jongere broertjes en zusjes. Thuis is het vaak Marietta die bij het Rozenhoedje voorbidt. Overdag maakt ze voor de kinderen vaak minestrone-soep of macaroni. Maar: er zijn dagen dat er gewoon te weinig is voor allemaal. Zonder dat de anderen het merken, geeft Marietta dan haar eigen portie weg aan de anderen. Ze weet wat honger is! En ze weet wat dapper offeren betekent! En toch: Marietta klaagt nooit! Ook niet wanneer ze iets heeft vergeten en mama haar daarvoor een veel te harde uitbrander geeft. Integendeel: Marietta

Mama Assunta en de twee oudere zussen

beseft dat mama te hard moet werken en troost haar. En Marietta zorgt ook steeds voor vrolijkheid. Op zondag neemt ze de jongere kinderen mee naar de H. Mis. Naar Campomorto, behoorlijk ver, vaak in de brandende zon! Jammeren of huilen de kleintjes? Nee! Onderweg vertelt Marietta zó'n leuke dingen, dat niemand de vermoeidheid voelt! Marietta kent veel heiligenlevens (door haar vader) en preken van buiten. Ze moet wel, want door het constante werk is er geen tijd om naar school te gaan en dus om te leren lezen. Omdat Marietta een vroom meisje is, mag ze van de pastoor al Jezus in de H. Communie ontvangen wanneer ze elf jaar oud is. Vroeg, voor die tijd. En Marietta zorgt ook voor extra centen: ze kweekt kippen en duiven. Met manden vol eieren en jonge duifjes trekt het bruinharige meisje vaker naar de

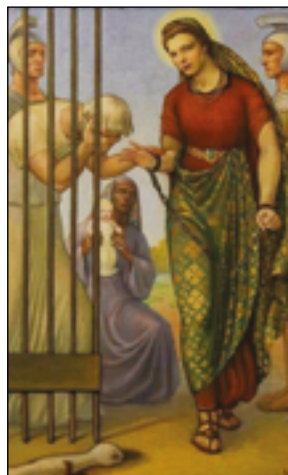
markt in Nettuno. Onderweg maakt ze een tussenpauze bij het heiligdom van Onze Lieve Vrouw van Gratiën. Om te bidden. Vooral voor “babbo”. Geen wonder dat haar peettante, Mevrouw Cimorelli, het vrolijke en lieve meisje bijzonder graag mag. Ze gaan het stuk naar de verre markt vaak samen. Maar goed ook!

Opgelet voor de boze wolf!

Parochie Conca. Volksmissie! Een pater-passionist preekt voor alle gelovigen uit de omgeving. Hij legt de jonge mensen uit hoe mooi de deugd van de zuiverheid, kuisheid, is. Zoals bij de reine H. Suzanna en de H. Ag-

Marietta Goretti met zusjes

nes, die liever sterven dan hun lichaam door één of andere onkuise viespeuk te laten misbruiken. Of de zedige martelares Perpetua, die in de arena door een wilde koe met haar hoorns in de lucht wordt gegooid. Daarna bedekt Perpetua haar lichaam weer met de omhoog gegooide kleren, zodat van de toeschouwers niemand in gevaarlijke bekoring hoeft te komen. De pater vertelt ook hoe gelukkig en gezegend mensen worden, die in de jeugd de kuisheid bewaren. De pater heeft het in het geval van Marietta niet moeilijk: ze is vast besloten nooit, voor geen enkele prijs, onzedig gekleed te willen zijn of onkuise dingen te willen bekijken, zeggen of doen. En Marietta vertrouwt zich toe aan Onze Lieve Vrouw: “Alstublieft: door uw voorspraak: zorg toch dat ik altijd sterk en rein blijf!”

Kort daarna gaat Marietta water putten bij de dorpsbron. Ze krijgt mee hoe andere vrouwen “schuine” opmerkingen maken. Geschokt vertelt ze dit aan mama. Maar dat is nog maar de *klei-*

ne test. Stille negentienjarige “broer” Alessandro Serenelli begluurt Marietta vaak van boven tot onder. Niet zozeer haar blijde, vriendelijke gezicht. Meer vooral de streek tussen keel en buik, waar Maria voor haar leeftijd snel tekenen van volwassen- worden krijgt. Van Alessandro’s gluren krijgt Marietta een hoogst onbehaaglijk gevoel! Ze vindt dat hij zijn ogen beter moet thuis houden! Maar daar zijn de remmen bij Alessandro al lang veel te los voor. Als je tussen naaktfoto’s leeft ...

Blijft het bij gluren alleen? Wie daar niet afremt, zal verder de afgrond worden ingezogen! Terwijl hij Marietta op een dag alleen voor zich ziet, fluistert Alessandro haar nu op zijn beurt schuine dingen toe! Hij ziet in Marietta niet zozeer het vrolijke en vrome meisje, maar alleen het mooier wordende lichaam. Marietta is erg geschrokken van Alessandro’s onkuise woorden. Maar Alessandro is nog niet klaar: “Wee jou als je dit doorvertelt! Snel dichthouden! Of: ik vermoord jou!” Hij lijkt het te menen! Wat is dán het slimste? Het wél door te vertellen! Aan mensen die Marietta kunnen beschermen! Doet Marietta het? Nee. Jammer genoeg niet. Omdat ze bang is? Misschien. Maar waarschijnlijk ook omdat ze haar “broer” niet wil zwart maken. Naïef. Té naïef. Zoals haar “babbo” ...

Zijn schuine blikken en opmerkingen voor Alessandro genoeg? Natuurlijk niet! Op een dag stelt hij aan Marietta openlijk voor: “Laat me even aan jouw lichaam prutsen!” Onkuis, wel te verstaan. Marietta is geschrokken en zegt duidelijk: “Nee! Nooit” Goed zó!

Alleen: haar zwijgen geeft die vieze kerel steeds een nieuwe kans! Het wordt een bijzonder zwaar kruis voor jonge Marietta!

Wolf richting Roodkapje

5 juli 1902. Terwijl de families Serenelli en Goretti het land op gaan om te dorsen. Nu, “families”: Alessandro is die dag “ziek”. “Doodziek”, van die “ergste soort”. Zogezegd! Hij blijft dus “noodgedwongen” thuis, weg van het zware, maar gezonde handwerk. En zoals gewoonlijk moet Marietta thuis blijven om voor het huishouden en de kleintjes te zorgen. Ze voelt er zich niet goed bij. Heel bewust gaat ze buiten op de drempel zitten, zodat zoveel mogelijk anderen haar zouden kunnen zien. Met een kleiner broertje naast zich. Om niet helemaal alleen te zijn.

Is dat genoeg bescherming? Natuurlijk niet! Van zodra Alessandro bemerkt dat de anderen ver genoeg weg zijn, “verrijst” de zieke en sluipt als een slang naar Marietta: “Kom! Nu! Laat ons samen liggen! Laat mij jou aanraken zoals ik er zin in heb!” Marietta wil

vluchten. Te laat! De vieze twintigjarige heeft haar al bij de arm gegrepen! Wat nu? Schreeuwen, krijsen? Normaal is dat heel slim. Alleen: nu is iedereen te ver weg om het te horen! Vuile Alessandro sleept Marietta met zich mee! Om haar te verkrachten! Marietta smeekt: “Alsjeblieft: nee!! Dat is zeer zware zonde! De goede God wil zo iets lelijks niet! Dan ga je naar de hel!” Gelukkig strubbelt Marietta tegen wat ze kan! Lukt het haar hem van zijn boos plan af te houden? Ja! Maar daar wordt vieze Alessandro razend, woest, bezeten van! Verblind grijpt hij een priem en gaat in het mooie, zuivere lichaam

van Marietta steken! Veertien keer! Tot ze geen kik meer kan geven!

En, vuile Alessandro, voelt dat goed? Natuurlijk niet! Die gast heeft zich de schande van zijn leven bezorgd! En iedereen zal het weten. Allen komen na het dorsen naar huis en schrikken zich half dood: “Dat vriendelijke bruinharige meisje! In een plas vol bloed! Het wenende broertje ernaast!” Vuile Sander mag lopen voor zijn leven! Maar wordt toch gepakt en vliegt de bak in! En kuise Marietta? Leeft ze nog? Ja! Snel naar het ziekenhuis!

Bloeden met Jezus

Ziekenhuis van Nettuno, 5 juli. Het meisje is aan het doodbloeden! De artsen moeten Marietta opereren. Twee uur lang, zonder verdoving en in grootste pijnen! Nutteloos *ook* nog! Marietta bid om hemelse hulp van haar geliefde “babbo”. En mama mag van de dokters niet in het ziekenhuis overnachten. De marteling gaat dus verder! De volgende ochtend, zondag 6 juli 1902. Priester Don Signori komt naar Marietta toegesnel: H. Biecht, H. Oliesel, H. Communie. Marietta is blij: “Al gisterochtend kreeg ik plots zo’n verlangen naar sterking door Jezus

in de Hostie!” Marietta krijgt nieuwe kracht voor haar ziel. Maar met haar lichaam gaat het *niet* goed: dorst zoals Jezus aan het kruis. Ook door zoveel bloedverlies. Dan komen mama en peettante naar Marietta’s bed. Ze vraagt eerst hoe het haar broers en zusjes gaat. Dan zegt ze: “Uit liefde tot Jezus vergeef ik Alessandro. Ik wens dat hij ook in de Hemel mag komen. Daar zullen we dan samen zijn”. En verder zegt ze: “O! Onze Lieve Vrouw verwacht mij!” Men hangt haar een blauwe band om de hals, teken van de Kinderen van Maria. En dan glijdt martelares Marietta de eeuwigheid in. De H. Maria Goretti!

Onkuis monster of tóch een “broer”?

Hoe loopt het af met Alessandro? Wel: veroordeeld tot dertig jaar gevangenisstraf. Hij mag blij zijn dat het niet de doodstraf werd. In het elfde jaar van zijn opsluiting ziet hij het duidelijk voor zich: een prachtig meisje in het wit, dat in een prachtige tuin lelies aan het plukken is. Ze draait zich naar Alessandro om: “O, jij bent het! Marietta!” Maria Goretti komt op Alessandro toe gewandeld. Ze geeft hem de lelies. Niet als boeket, maar de ene na de andere. Alessandro neemt ze dankbaar aan. Van zodra hij ze aanneemt, verandert elke

lelie in een witte vlam. Dan eindigt het visioen. Maar Alessandro is zwaar onder de indruk: “Ik verdien dit niet ... Lelies ... Het teken van ongerepte zuiverheid ...” Bekeert hij zich? Wordt hij kuis? Ja! Gelukkig. Omwille van goed gedrag komt hij drie jaar vóór het einde van zijn straftijd vrij. Vastbesloten de rest van zijn leven naar mogelijkheid weer goed te maken, wat hij zo vroeg in zijn leven heeft verknoeid. Hij treedt in bij de minderbroeders-kapucijnen. Daar is hij tuinman, de rest van zijn leven. Hij mag nog de mama van Marietta zien en vraagt ook aan haar vergiffenis. Wat zegt mama Assunta? “Als

*Mama Assunta Goretti met
Broeder Alessandro*

mijn dochter je kan vergeven, wie ben ik dan om jou de vergeving te onthouden?” Op 24 juni 1950 verklaart Paus Pius XII Maria Goretti voor een enorme jubelende volksmassa heilig. Erbij zijn: mama Assunta en de bekeerde broeder (nu is hij écht “broer”) Alessandro Serenelli. Maria Goretti wordt nu beschermheilige van de jeugd, vooral van tienermeisjes en van verkrachtingsslachtoffers. Ze is een voorbeeld van de deugden: armoede, vergeving en vooral van de mooie deugd van de kuisheid.

“Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien!” (Mt. 5, 8)

Beter zuiver blijven. Hoe? Elke ochtend en avond om de zuiverheid bidden met drie Weesgegroeitjes, netjes kleden, geen naakt bekijken of aanraken waar je geen recht op hebt en er niet bewust over nadenken, regelmatig naar de H. Biecht gaan, altijd goed bezig blijven, vooral ook met gezonde bewe-

ging (handwerk of sport). Dan zal het meisje een zuivere bloem en “prinses” worden! Dan zal de jongen een edele, dappere gentleman en “ridder” worden! En dan zullen we veel zegen krijgen, want Jezus heeft de zuiveren lief! Dan kan iemand die een geestelijke roeping heeft, met vrij hart een godgewijd leven gaan lijden. In juni bidden en offeren we speciaal voor onze seminaristen: de priesterstudenten. In mei opdat we allemaal de genade van de zuiverheid, de reinheid, de kuisheid mogen krijgen en behouden tot het einde toe. Hopelijk door het hart, het lichaam, de ogen, de gedachten steeds rein te bewaren. Anders: moedig vechten om die mooie deugd zo snel mogelijk terug te krijgen. Door niet toe te geven aan de bekoring! Liever een nacht met bekoring gefolterd worden en uitgeput de nieuwe dag in, dan in de nacht aan de tiran van de onkuisheid toe te geven. Het lichaam zal de slaap inhalen en de terreur van de onkuisheid zal plots ophouden. Dan kunnen we met de H. Maria Goretti, en zelfs met opgestane “broer” Alessandro, mee juichen!

Pater Koenraad Huysegems

De H. Paschalis Baylon

Patroon van de Eucharistische Werken

Door P. Prudentius O.F.M.

Vervolg

VI. Laatste levensjaren en dood

Zoals een moeder haar liefkozingen verdubbelt, wanneer ze haar kind lijdend ziet, zo ook opende de hemelse Moeder Gods de armen voor Paschalis, wanneer deze door de vele verstervingen en kastijdingen, die hij zichzelf had opgelegd, zwak en ziek werd.

Te Villareal was er een klooster toegewijd aan O.L. Vrouw van de H. Rozenkrans; daar riep Maria haar nederige dienaar om onder haar bijzondere hoede de laatste jaren van zijn ballingschap op aarde door te brengen. Hoe gelukkig was Paschalis toen hij, bij zijn aankomst in de stad, het heiligdom van zijn hemelse Moeder van verre aanblikte!

Hij, die Maria met een kinderlijke liefde beminde, die nooit haar beeltenis voorbijging zonder eerbiedig het hoofd te buigen, die de Rozenkrans als zijn

kostbaarste kleinood beschouwde en hem met een engelachtige godsvrucht door de vingers liet glijden, zou bij Moeder komen sterven en rusten.

Ook te Villareal werd hem de zorg voor de armen toevertrouwd en ook daar beminde hij de ongelukkigen als de lijdende ledematen van Christus. “De armen zijn mij gegeven om mijn liefde tot God te tonen.” Zijn hand gaf, maar zijn hart sprak luid dóór de gift heen. Men voelde dat men bemind werd. En de toegang tot de harten was hem wijd geopend. Oh! hoe stortte, hij dan het vuur van de goddelijke Liefde dat hem verteerde in de ziel van deze hem door God gezonden! Hoe heerlijk kon hij hun spreken over Jezus in het H. Sacrament, over de goedheid van God en over het geluk van het eeuwige leven!

Dan droomde hij nog een herdersknaap te zijn, in de weilanden van zijn dorpje rond te dolen en uren en uren aan zijn geliefde schapen over Jezus en Maria te vertellen.

En woorden van geestvervoering ontvielen zijn lippen: “Ach! dat ik U bemin, o Heer! dat ik U bemin o, Jezus! Mijn sterkte, mijn steun, mijn toevlucht! Dat ik U bemin, o Jezus! Wat geluk kan ik smaken op aarde ver van U verwijderd? ... Ik kan niet meer, mijn ziel verflauwt, en mijn lichaam bezwijkt.

Inderdaad, toen de eerste knoppen van de bomen aan het botten gingen, toen de lente vreugde en vruchtbaarheid in het leven riep, zou ook de ziel van Paschalis openbloeien in de hemelse wijngaard. Het was de 7^e mei, feestdag van Onze Heer Hemelvaart, een buitengewone vreugde lag over zijn gelaat verspreid en onder het dienen van de H. Mis schitterde zijn aangezicht als van iemand die een tijding van de Hemel heeft ontvangen.

De dag daarop lag Paschalis dodelijk ziek op zijn bed. Weldra verergerde zijn toestand en ootmoedig als altijd riep hij de kloosterlingen rond zich, beleet met het grootste leedwezen zijn fouten en vroeg geheel de kloostergemeente vergiffenis voor de slechte voorbeelden en de redenen van droefheid die hij had gegeven, dan bad hij een laatste maal de heilige Sacramenten te mogen ontvangen. Jezus kwam voor de laatste maal in zijn hart. ... “Jezus! roep mij eindelijk ter eeuwige bruiloft,” smeekte hij, en zoals altijd verhoorde God de stem van Zijn geliefkoosde dienaar.

Op de feestdag van Pinksteren en verjaardag van zijn geboorte, voelde Paschalis dat het zalig uur was aangebroken, en de handen vouwend bad hij: “Leg mij op de grond! Jezus Christus stierf aan het kruis, de H. Franciscus op de blote aarde, laat mij ook op de grond sterven”. Men weigerde aan zijn verzoek te voldoen.

Enkele ogenblikken nadien vroeg hij: “Heeft het reeds geluid voor de H. Mis?” “Men heeft zoeven geluid,” antwoordde de ziekendienaar. Een bos verschijnt op de wangen van de stervende, zijn ogen glinsteren en met inspanning schijnt hij te luisteren. Op eens kondigt de kerkklok de Consecratie van de Mis aan, en zoals vele jaren geleden het kleine wichtje in de armen van zijn moeder heeft getrild, zo ook trilt nu de stervende monnik. Zijn handen reiken naar het kloosterkerkje: “Jezus! Jezus!” Het is als een heilskreet, als een opperst alleluja! Zijn hoofd zakt zachtjes neer: Paschalis leeft! Hij leeft voor eeuwig daarboven bij God.

VII. De verheerlijking

Toen het nieuws van Paschalis' dood zich door de stad verspreidde, ging er een jammerkreet op onder de armen en ongelukkigen, die hij zozeer had bemind, en duizenden mensen verdrongen zich in de kloosterkerk waar het lichaam van de Minderbroeder was opgebaard.

Maar hij die de naastenliefde gedurende zijn leven zo geheel had beoefend, zou hij nu ongevoelig blijven voor het lijden? Daar komt een kreupele aange-

stompeld, moeizaam sleept hij zich op een paar krukken voort tot bij het lichaam van Paschalis, dan kust hij vol dankbare genegenheid een van zijn handen. Eensklaps springt hij recht. Mirakel, mirakel! roept hij uit. Daar staat hij zonder steun, zonder hulp, zijn krukken liggen op de grond en uitzinnig van geluk stormt hij de straat op roepend: "Paschalis heeft mij genezen! Mirakel, mirakel!"

Dan is er aan de stroom van het volk geen stoppen meer: zieken, kreupelen, blinden, stervenden doen zich naar de kerk dragen. En degenen die thuis moeten blijven, schreien van verdriet, omdat zij tot de goede heilige niet kunnen gaan.

Heeft Paschalis hun smart gezien? Hij die de moestuin van het klooster leegplunderde om de armen te helpen, zal hen na zijn dood nog niet met ledige handen terugsturen. Van zijn voorhoofd en handen druipt zacht een welriekende olie! Men neemt ze eerbiedig af, ze vloeit weer en vloeit immer voort, en geneest honderden zieken!

Nu is er slechts een heilskreet in geheel de stad, in geheel het land: Paschalis! Paschalis!

Op één dag wordt de arme, kleine, verdoken herdersknaap groter en machtiger dan koningen en keizers! Zó weet God Zijn geliefden te verheerlijken!

Doch de dagen verliepen en het heilig lichaam moest worden begraven; toch niet vooraleer Paschalis een laatste liefdeblijk aan Jezus in het H. Sacrament heeft gegeven.

Men zingt de Dodenmis. Duizenden zijn opgekomen om een laatste maal de heilige Minderbroeder te aanschouwen. Daar klinkt de bel voor de Consecratie. En wanneer de priester de blanke Hostie ter aanbidding opheft, opent de dode monnik de ogen en blijft in stomme aanbidding voor zijn Heer en zijn God. Een tweede maal belt de misdienaar; wanneer de kelk met het allerheiligste Bloed wordt opgeheven. En Paschalis opent voor de tweede maal de ogen en blik met onbeschrijfelijke liefde naar Jezus Christus in het Allerheiligste Sacrament van het Altaar.

De avond van dezelfde dag werd het lichaam in de kapel onder een beeldje van de H. Maagd bijgezet.

En tot nog toe waakt de H. Paschalis over de liefde tot Jezus in het H. Sacrament. Wee de ongelukkige die oneerbiedig voorbij het altaar komt, de H. Paschalis bonst in zijn kist als wilde hij de oneerbiedige in het gezicht slaan.

En ook tot zijn volk spreekt hij nog: staat er een onheil te wachten, dan hoort men zware, zware, doffe slagen. Is er heil in aantocht, dan tokkelt Paschalis vrolijk, als wilde hij zeggen: “Hoop, Hoop! De Heer wil u verblijden!”

Nu wordt de geringgeschatte herder aangeroepen als de Patroon van de Eucharistische Werken; nu prijkt de nederige Minderbroeder als een van de grootste heiligen op onze altaren, maar zijn engelachtige blik en zijn zoe- te glimlach wijzen ons nog naar Jezus

in het Allerheiligste Sacrament, en hij schijnt ons toe te roepen: “Ga allen tot Hem, gij die belast en beladen zijt, en Hij zal u verkwikken!”

Einde

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van januari en februari 2025?

	<i>jan.</i>	<i>febr.</i>
Aantal Schatkisten:	26	25
Dagelijkse Toewijding	654	599
H. Mis	213	132
H. Communie	172	119
Geestelijke Communie	299	324
Offers	954	1.009
Tientjes	2.949	2.582
Bezoek aan het Allerheiligste	113	76
Meditatie	251	271
Goed Voorbeeld	630	799
Puntje	607	2.388

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor mei en juni zijn:

Mei: *Het dagelijks bidden van het 'memorare'!*

Juni: *Dagelijks een geestelijke Communie doen!*

Beste Kruisvaarders,

We zijn in de mooie maanden mei en juni beland. De maanden waar de natuur in volle heerlijkheid staat: de bloemen ontkiemen, de vogels tsjirpen, de zon straalt. Wat een pracht! Ook bovennatuurlijk staat alles in bloei: in de maand mei vereren we op bijzondere wijze onze hemelse Moeder Maria en in de maand juni het al-

lerheiligste Hart van Jezus, voorbeeld van alle deugden.

Op 22 juni is het voor de Eucharistische Kruistocht een bijzondere dag. Op die dag vindt dit jaar de Sacramentsprocessie plaats. Het is voor ons altijd een grote eer onze Koning Jezus Christus, tegenwoordig in de H. Hostie, te mogen begeleiden door de straten van Gerwen, onder gezang en

gebed. Elke Sacramentsprocessie is een ware triomftocht, waar we duidelijk maken dat Christus heerst, overal en of men het nu wilt of niet. Christus is de oorsprong en het doel van alles. Onze hartenwens is het *“dat iedere knie zich voor onze Heer zou buigen in de Hemel, op de aarde en onder de aarde en iedere tong zou belijden tot Glorie van God Vader, dat Jezus de Heer is”*. (Fil. 2, 10-11) Natuurlijk zullen we allen in perfect uniform aanwezig zijn en onze taken zo volmaakt mogelijk trachten te vervullen in de liturgie, in het koor of elders. We kijken er naar uit!

Daar de meimaand Mariamaand is, is het **puntje van mei** een Mariagebed en weliswaar een van de oudste, machtigste en mooiste! Namelijk het ‘memorare’. Het luidt als volgt:

“Allergenadigste Maagd Maria, gedenk dat men nog nooit heeft gehoord dat iemand die tot u zijn toevlucht nam, om uw bijstand verzocht of uw voorspraak inriep, ooit door u verlaten werd. Aangemoedigd door dit betrouwen, Maagd der maagden, kom ik in allerijl tot u, die mijn Moeder zijt. Zuchtend onder het gewicht van mijn zonden, werp ik mij voor uw voeten neer. Moeder van het Goddelijk Woord, versmaad mijn gebeden niet, maar neem ze genadig aan en wil ze verhoren!”

Wie dit prachtige gebed heeft geschreven, is niet zeker. Vaak wordt het de H. Bernardus van Clairvaux, een grote Mariavereerder uit de 12^e eeuw, toegeschreven. Wat wel zeker

is, is dat vele heilige priesters, kloosterlingen en leken veel van dit gebed hielden, waaronder de H. Franciscus van Sales. Hij bad het dagelijks. In de 16^e-17^e eeuw leefde er ook een priester, Claude Bernard, bekend als ‘de arme priester’, die zelfs zijn hele leven wijdde aan het verspreiden van dit gebed, nadat hijzelf door het bidden van dit gebed was genezen. Hij hielp vooral eerst personen die ter dood veroordeeld waren om hun misdrijven. Hij was namelijk aangesteld tot hun zielzorger. Hij plaatste ‘zijn boeven’ onder de bijzondere bijstand van de Moeder Gods. Vele criminelen leerden God en Zijn heilige Moeder daardoor kennen en ook beminnen. Velen stierven een heilige dood. Toen pater Claude Bernard dit zag, besloot hij niet alleen de misdadigers met dit gebed bekend te maken, maar iedereen: jong en oud. Hij verspreidde dit gebed op 200.000 papiertjes, opdat iedereen de heilzame invloed van de Moeder Gods zou ervaren.

Ontleden we eens samen dit machtige gebed.

God bemint ons zozeer *“dat Hij ons Zijn enige Zoon heeft geschonken, opdat allen die in Hem geloven, niet verloren zouden gaan, maar het eeuwig leven zouden bezitten.”* (Jh. 3, 16) Opdat God echter ons Zijn Zoon kon schenken, heeft God eerst Maria op deze aarde geplaatst. Naar Gods Wil moest deze Moeder van Zijn Zoon prachtig zijn naar ziel en lichaam. Maria is de Onbevleete Ontvangenis, zonder enige smet van de erfzonde of andere zonde. God stortte in Maria alle mogelijke genaden, deugden en gaven van de H. Geest. Maria is het kunstwerk Gods! Daarom spreken wij Maria in dit ‘memorare’-gebed aan als *‘allergenadigste Maagd Maria’*. Zij is van hoge adel, vol van ‘gratie’ en van God bemind. Daarom heeft zij een grote macht bij God. Op haar middelaarschap vertrouwen wij bij

dit gebed. Door Maria kwam God tot ons en wij moeten door Maria tot God komen. Zij is de verbindende schakel. Zij is ons voorbeeld en de weg.

Maria is de ‘allergenadigste’ ook in de zin dat zij allerbarmhartigst mededogen met ons heeft. Ze houdt van ons en zal ons trachten op elke mogelijke wijze te helpen om gered te worden.

‘Nooit is het gehoord’, ergens, of in gelijk welke tijd ook, dat iemand die werkelijk zijn toevlucht tot Maria nam, in de steek is gelaten. Dat is natuurlijk niet door enkel maar vluchtig tot haar de bidden, maar door haar werkelijk ook na te volgen in de afkeer voor de zonde en in het navolgen van haar deugdelijkheid. *“Een waar kind van Maria kan daarom niet verloren gaan,”* zegt de H. Alfonsus.

Wij komen ‘in allerijl’ tot Maria. Dat betekent dat onze intenties oprecht zijn. Onze smeekbede is gericht tot meerdere eer van God en tot heil van onze zielen. Dat is het enig belangrijke. Alle andere zaken zijn niet zo dringend. Het probleem dat onze Hemel in gevaar brengt, is onze zondigheid.

‘Zuchtend onder het gewicht van mijn zonden’ Dat is een kleine biecht. Zonder de genade die we van Maria ontvangen, worden we bijna verpletterd door de immense hoop van zonden die op onze ziel wegen. Het opwaartse pad naar de Hemel met zulk een zware zonden-rugzak is moeilijk te bewandelen, zonder dat iemand ons helpt. In dit gebed erkennen we onze zielentoestand, hebben berouw over onze zonden en drukken we de wil uit ons te beteren: ons uit de modderpoel van de zonde tot de stralendheid van genadeleven te begeven.

Wij smeken Maria om verhoring, maar wij vertrouwen ook op verhoring van dit gebed. Waarom? *‘Omdat jij [Maria] mijn Moeder zijt!’*

Inderdaad, net voordat Jezus aan het Kruis stierf, heeft Hij ons Maria in de persoon van Johannes tot Moeder gegeven. En moeders zijn altijd goed! Moeders willen altijd het beste voor hun kind. Ook Maria dus voor ons! Zo zei Maria van Guadeloupe op haar te vertrouwen: *“Wees niet droevig of verontrust! Ben ik niet uw Moeder? Bevind jij u niet onder mijn hoede en bescherming? Heb ik u niet onder de schaduw van mijn mantel geplaatst? Heb je nog iets anders nodig?”*

Beste Kruisvaarders, wij zullen in de meimaand dit ‘memorare’-gebed dus als Puntje bidden. Telkens wanneer we het bidden, heb je eenmaal het puntje vervuld. Weet je dat er zelfs een gebruik bestaat, wat men noemt een ‘bestormings-novene’? Dat is negenmaal per dag het ‘memorare’ bidden. Natuurlijk wel eerbiedig en met aandacht. Daarom wordt het ‘memorare’ vaak luidop, langzaam en geknield gebeden voor een Mariabeeld. Door dit gebed te bidden eren wij ook haar titel van “Middelares van alle Genaden”. Deze devotie is kenmerkend voor de Eucharistische Kruistocht!

Dit Puntje is heel mooi in de meimaand, maar ook in deze Paastijd. Wat doet Maria immers in de Paas- en Pinkstertijd? Ze zorgt heel bijzonder voor de Kerk en staat de apostelen bij in hun eerste apostolaatstijd. Zij bidt voor hen en ze geeft hen raad. Ja, ze vertelt zelfs zaken aan de apostelen die zij enkel uit haar mond kunnen weten: bijvoorbeeld heel de kindheidsgeschiedenis van Jezus.

Het puntje van de **maand juni** is de dagelijkse geestelijke Communie. Het is vanzelfsprekend dat we de H. Communie enkel in staat van genade ontvangen, maar dat is niet genoeg. We moeten vurig verlangen naar Jezus te ontvangen in de H. Hostie. Het mag niet uit gewoonte en in lauwheid geschieden! De H. Pater Eymard zegt dat we een honger naar de H. Communie (Jezus) moeten hebben. Honger! Om te eten moeten we honger gevoelen en de nood voelen ons te voeden. Anders doen we het niet. Wie zou er speeltijd willen opgeven als men geen honger zou voelen? Niemand. Welnu, de geestelijke Communie vergroot in ons de honger naar Jezus, in de werkelijke Communie. Dan zullen we in de werkelijke Communie ook meer genaden ontvangen. Pater Eymard zegt, dat we moeten zijn net als een zieke die verlangt naar de komst van de dokter. Welnu, wij, kinderen van Adam en Eva, zijn gewond en ziek in onze ziel. Wij hebben nood aan een medicijn, aan kracht, aan medelijden. Dat alles geeft Jezus ons in de H. Communie, en de geestelijke Communie is daar een excellente voorbereiding op.

Hoe gaat dat? We maken het eerst stil rondom ons en in onszelf. Daarna plaatsen we ons met onze gedachten voor Jezus in het Tabernakel van de kerk. We aanbidden Jezus en drukken ons geloof in Zijn werkelijke tegenwoordigheid in de H. Hostie uit. Jezus is in de H. Hostie met Zijn Godheid en Mensheid, met Zijn Ziel en Lichaam. Vervolgens, zo leert Priester Poppe, moeten wij ons verlangen

naar Jezus uitdrukken, net alsof we ons zouden klaarmaken om echt naar de communiebank te gaan. Daarna vragen wij Jezus dat Hij werkelijk op onze tong zou gelegd worden en in onze ziel zou komen. Uit de gebeurtenissen van de H. Imelda weten we dat Jezus graag bij ons is en dan ook daadwerkelijk wil komen! (Zie IB 316)

Daarom dienen wij tijdens die geestelijke Communie Jezus ook te bedanken voor Zijn komst en goedheid. Wij beloven Hem beter te dienen en meer te beminnen. We vragen vergeving voor onze zonden. Wij spreken ook met Jezus over bepaalde zaken en personen waarover we ons zorgen maken of waarmee we bezig zijn. We

smeken van onze goede Heiland hierover weldaden af.

Vergeten we ook niet te luisteren of Jezus ons zelf iets heeft te vertellen. Tenslotte sluiten we onze geestelijke Communie met een kort gebedje af en beginnen we met nieuwe ijver, met nieuwe voornemens, aan ons dagelijks werk.

Als Puntje van juni zullen we de geestelijke Communie van Priester Poppe bidden. Waarschijnlijk doen de meesten dit al. Laat ons dan bij

het bidden van dit hele gebed bijvoorbeeld elke dag aan een andere 'strofe' uit dit gebed een korte meditatie of bijzondere aandacht schenken.

Verder hoop ik jullie allen op het zomerkamp terug te zien. Het is een prachtige locatie: het mooie Nederlandse Limburg! Bos en hei in overvloed. Het kamphema is zeer sterkend: de Romeinse martelaren en martelaressen. Schrijf jullie allen tijdig in via de website. Tot dan!

Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

De Heilige Handelingen - Mijn taak

De handeling van lofzang en onderricht

Offerzang

Het is niet moeilijk te zien dat de priester nu iets heel anders doet. Tot zover immers heeft de H. Mis te doen gehad met het Misboek, nu echter heeft zij te doen met het brood en de wijn. *Drie* dingen moeten hiermee gebeuren: zij moeten *opgedragen* worden aan God, *veranderd* worden in het Lichaam en Bloed van Christus en *genuttigd* worden in de H. Communie. Dít zijn de drie Handelingen van het Christelijk Offer. De Offer-Handeling gaat nu beginnen. In de Handeling van Voorbereiding, van Lofzang en Onderricht, die zojuist zijn geëindigd, werd er van ons gevraagd te luisteren; nu hebben we iets grootser te doen. We zullen trachten in de volgende hoofdstukjes te vertellen waarin dit bestaat.

Eerst begroet de priester wederom het volk met *Dominus Vobiscum* en *Oremus* (we weten nu wat deze woorden betekenen). Vervolgens leest hij enige regels uit de H. Schrift, die bijna altijd genomen zijn uit de Psalmen. Evenals de Introïtus en de Graduale was dit ééns een gehele Psalm. In vroeger dagen schonk iedereen zijn eigen gift van brood en wijn, en terwijl men deze gaven naar het altaar bracht, zong het koor deze Offer-Psalm.

Later wilde de Kerk zeker zijn dat het brood en de wijn van de best mogelijke soort waren; daarom werden zij gemaakt door monniken en kloosterzusters en in plaats van brood en wijn schonk het volk nu een geldelijke gift.

Op deze wijze zijn onze “*collecten*” ontstaan. Natuurlijk zouden we er trots op gaan om zelf het brood en de wijn voor het Altaar te geven, maar we zien in, dat het beter is wanneer de Kerk daar zorg voor draagt. Met het geld dat wij offeren, helpen we betalen voor het brood en de wijn, de kaarsen, de bloemen, de wierook en al

de andere dingen die gebruikt worden op Gods Altaar.

Toen de processie, waaronder het volk hun gift naar het Altaar bracht,

afgeschafte werd, was er vanzelfsprekend geen directe behoefte meer aan de Offer-Psalm en daarom werd deze, evenals de Introïtus en de Graduale, ingekort.

Ik wil de Heer prijzen,
Die mij licht gaf om de waarheid te zien.
Altijd wil ik de Heer aan mijn zijde houden,
opdat ik niet zal vallen.

Offerzang, Vijfde Zondag na Pinksteren

Maak mijn voetstap stevig op Uw paden,
opdat ik niet zal struikelen.
Luister naar mijn gebeden
en toon mij Uw wondervolle Lieflijkheid;
Gij immers schenkt altijd redding
aan hen, die op U vertrouwen.

Offerzang, Zondag van Sexagesima

Aanbieding van het Brood

Na de Offerzang neemt de priester het kelkvelum van de Kelk af. Als we dit zien, weten we dat de Offer-Handeling is begonnen. We kunnen deze overgang nog duidelijker waarnemen tijdens een Plechtige H. Mis, omdat dan de Kelk op dit ogenblik naar het altaar wordt gebracht.

Tijdens het Laatste Avondmaal *nam* Onze Lieve Heer *brood*. Hetzelfde gebeurt aan het begin van de Offer-Handeling: de priester *neemt brood*. Eerst neemt hij de Palla van de Kelk af, een vierkant stuk gesteven linnen dat gebruikt wordt om de Kelk te bedekken. We zien het op de foto tegen het canonbord staan. Ver-

volgens neemt hij in beide handen de Pateen. (Het Latijnse woord voor “*schotel*” is *patena*). Op de Pateen ligt de Hostie. Deze naam komt van het Latijnse woord *Hostia*, hetgeen “*slachtoffer*” betekent. Wij zullen zien dat deze ronde, witte Hostie van zuiver tarwebrood de plaats inneemt van *twee* slachtoffers: Onze Lieve Heer en onszelf.

De priester houdt de Pateen met de Hostie omhoog, kijkt een ogenblik naar het Kruis en vraagt God deze offerande te willen aanvaarden, onder het zeggen van het gebed dat we hieronder vinden.

Eertijds kweekte men de tarwe voor de Hosties op een kleine akker, de *Corpus Christi*-akker geheten. De beste

graankorrels werden uitgezocht en men waste de molenstenen, voordat men dit graan ging malen. De Diakens vastten en zongen Psalmen, terwijl ze de Hosties maakten. Op sommige plaatsen kweken kinderen tarwe en druiven in kleine tuintjes om er het brood en de wijn voor het Altaar uit te maken.

Wij kunnen zelfs nog iets beter doen dan dit, wanneer wij overwegen dat in werkelijkheid elk van de duizenden deeltjes tarwemeel, waaruit een Hostie opgebouwd is, de plaats kan innemen van elke poging die wij doen om aan God te behagen.

De priester maakt het kruisteken met de Hostie en legt ze daarna op de Corporale, vlak voor de Kelk.

Aanvaard, o Heilige Vader,
Almachtige, Eeuwige God,
deze smetteloze Hostie,
die ik, uw onwaardige dienaar,
opdraag aan U,
mijn Levende en Ware God:

Ik offer ze U op om mijn zonden en fouten goed te maken;
Ik offer ze U op om steun te vragen voor allen, hier in de kerk aanwezig,
voor alle Christenen, levenden en doden,
opdat ze hen en mij mogen helpen
het eeuwige leven te bereiken.

Gebed van de priester bij het aanbieden van het Brood

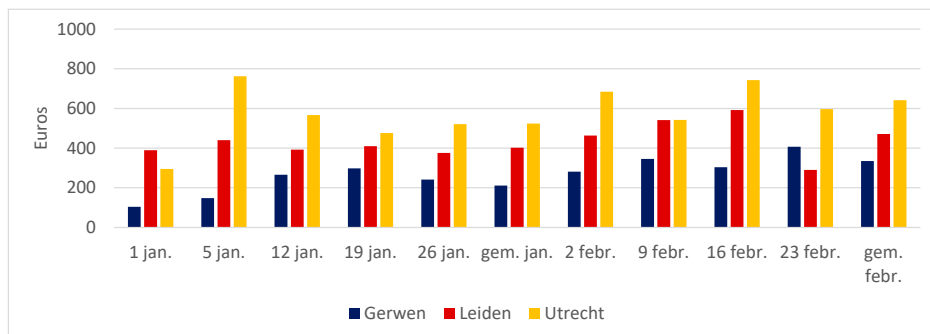

Jaarprogramma

2025

Wanneer?		Waar?	Wat?
van	t/m		
09-05	11-05	Someren	Gezinsweekend
29-05		Leiden/ Utrecht	Eerste H. Communie
07-06	09-06	Frankrijk	Pinksterbedevaart Chartres-Parijs
14-06		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
22-06		Gerwen	Sacramentsprocessie
14-07	19-07	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
27-07	07-08	Brunssum (NL)	E.K.-Zomerkamp
17-08	27-08	Italië	Fietstocht Rome-Loreto (Br. René)
18-08	21-08	Rome	Districtsbedevaart Heilig Jaar
18-08	24-08	Rome	J.K.I.-bedevaart
30-08	31-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
08-09	13-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
20-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
04-10		Banneux (B)	Districtsbedevaart

Collecten in de maanden januari en februari 2025

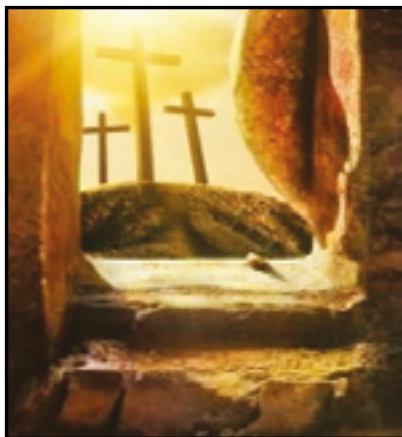

Onze Overledenen

Hr.	W.A.B.	Oostdam	Alphen a.d. Rijn	04	05	1998
Mevr.	O.H.	Bakker-Tangelder	Winterswijk	04	05	2021
Hr.	J.	van der Beek	Geleen	06	05	1997
Hr.	W.	Vollenbregt	Rijswijk	06	05	2013
Mevr.	A.A.M.	van der Sluiszen-Snijders	's Hertogenbosch	07	05	2016
Mevr.	A.M.	de Chauvigny de Blot-van Rijn	Den Haag	11	05	1991
Mej.	C.H.A.	Maas	Breda	14	05	1992
Mevr.	J.J.	Kok-Pieters	Maastricht	15	05	2007
Hr.	B.	Kühr	Den Haag	17	05	2008
Hr.	T.J.	Sodenkamp	Groningen	18	05	1997
Hr.	F.I.	Bovenlander	Den Haag	18	05	2001
Mevr.	A.	Oostdam-de Frankrijker	Alphen a.d. Rijn	20	05	2003
Mevr.	J.	Heuts-In 't Ven	Geleen	29	05	2012
Mej.	E.	Wolfhagen	Rotterdam	31	05	2014
Mevr.	M.E.V.	Smit-van der Lende	Huizen	11	06	2015
Hr.	J.H.	de Beer	Rijswijk	12	06	1986
Br.	Samuel	W.H.M. Booms	Harlingen	15	06	2017
Mevr.	M.	Finkenflügel-Vosch van Avesaet	Zutphen	19	06	2006
Mevr.	M.W.	Groen-Vesterink	Doesburg	28	06	2006

Tijd om zijn Pasen te houden:

De Kerk legt aan alle gelovigen de plicht op minstens eenmaal per jaar te biechten (minstens hun doodzonden) en te communiceren. Er is geen tijd voorgeschreven voor de Biecht. De Paascommunie kan men doen tussen Passiezondag en de Zondag van de Goede Herder (tweede zondag na Pasen). De gelovige die zijn Paascommunie gedurende deze tijd niet zou hebben gedaan, blijft gehouden haar zo snel mogelijk te doen. Voor de zieken die niet naar de H. Mis kunnen komen, is de voorgeschreven tijd verlengd tot Drie-vuldigheidszondag

PINKSTERBEDEVAART

van Chartres naar Parijs

Voor onze Moeder de Heilige Kerk

Info E.H. Louis Bochkoltz
chartres2025@fsopx.be
+32 (0) 499 69 29 00
www.pelerinagesdetradition.com

7-8-9 JUNI

Sacramentsprocessie Gerwen 22 juni 2025

Kom talrijk!

Het welslagen van de Sacramentsprocessie hangt af van gebed voor mooi weer, maar ook iedere vrijwilliger is belangrijk om dit **geloofsfeest** tot een succes te maken! Helpt u mee? Neemt u dezelfde taak op u zoals in 2024? Denk aan ceremonie, muziek, omgevingswerkzaamheden (kerkversiering, rustaltaren, opruimen, schoonmaken), catering, fotografie, enz.. Meld u zich a.u.b. aan op: gerwen.info@fsspx.nl

Welkom zijn:

- Strooibloemen voor de processie! De strooibloemen zo mogelijk op zaterdag 21 juni naar de priorij brengen, of zelf thuis de bloemblaadjes plukken en op 22 juni meebrengen.
- Bijdrage in de onkosten van deze dag.

Kalender Gerwen

Mei

do.	1	17.30	Lof	H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1^e kl.)
		18.30	H. Mis	
vr.	2	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; H. Athanasius, biss. en kerk. (3 ^e kl.)
za.	3	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; HH. Alexander, Evertius en Theodulus, mart., H. Juvenalis, biss. en bel. (3 ^e kl.)
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2^e kl.); tweede collecte voor de seminaries; kinderzegen
ma.	5	-----	geen H. Mis	H. Pius V, paus en bel. (3 ^e kl.)
di.	6	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	7	7.15	H. Mis	H. Stanislaus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
do.	8	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	9	11.15	Huwelijksmis	Votiefmis voor Bruid en Bruidegom (2 ^e kl.); ged. H. Gregorius v. Nazianze, biss. en kerk.
za.	10	-----	geen H. Mis	H. Antoninus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Gordianus en Epimachus, mart.
zo.	11	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2^e kl.)
ma.	12	18.30	H. Mis	H. Wiro, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch); ged. HH. Nereus, Achilles, Domitilla, maagd, en Pancratius, mart.
di.	13	18.30	H. Mis	H. Servatius, biss. en bel. (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Robertus Bellarminus, biss. en kerk.
wo.	14	6.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Bonifatius, mart.
do.	15	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Johannes Baptista de la Salle, bel. (3 ^e kl.)
vr.	16	7.15	H. Mis	H. Ubaldus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Paschalis Baylon, bel. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	18	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.)
ma.	19	18.30	H. Mis	H. Petrus Celestinus, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Pudentiana, maagd
di.	20	18.30	H. Mis	H. Bernardinus v. Siëna, bel. (3 ^e kl.)
wo.	21	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)

do.	22	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	23	11.00	Huwelijksmis	Votiefmis voor Bruid en Bruidegom (2 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw Hulp v.d. Christenen (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	25	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
ma.	26	18.30	H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. H. Filippus Nerus, bel.; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
di.	27	18.30	H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. H. Beda de Eerbiedwaardige, bel. en kerkl.; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
wo.	28	7.15	H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vigilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	29	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); verplichte feestdag
vr.	30	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Felix I, paus en mart.; <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	31	9.00	H. Mis	Feest v.d. H. Maagd Maria, Koningin (2 ^e kl.); ged. H. Petronilla, maagd
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen

Juni

zo.	1	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.); kinderzegen
ma.	2	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Marcellinus, Petrus en Erasmus, mart.
di.	3	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	4	7.15	H. Mis	H. Franciscus Caracciolo, bel. (3 ^e kl.)
do.	5	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Bonifatius, biss. en mart. (3 ^e kl.)
vr.	6	7.15	H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Norbertus, biss. en bel.
za.	7	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.)
zo.	8	8.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); vóór de Mis Veni Creator
ma.	9	8.30	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)
di.	10	18.30	H. Mis	in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
wo.	11	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
do.	12	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	in de Pinksterweek (1 ^e kl.)

vr.	13	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
za.	14	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	15	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.)
ma.	16	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	17	18.30	H. Mis	H. Gregorius Barbarigo, biss. en bel. (3 ^e kl.)
wo.	18	7.15	H. Mis	H. Efrem v. Syrië, bel. en kerk. (3 ^e kl.); ged. HH. Marcus en Marcellianus, mart.
do.	19	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	Feest v.h. Allerheiligst Sacrament (1^e kl.)
vr.	20	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Silverius, paus en mart.
za.	21	8.00	H. Mis	H. Aloysius v. Gonzaga, bel. (3 ^e kl.)
zo.	22	7.00	H. Mis	
		10.30	Hoogmis	Plechtige viering Sacramentsdag (2^e zondag na Pinksteren); nadien voortzetting v.h. feest in de tuin!
		12.15	Sacraments-processie	
ma.	23	18.30	H. Mis	Vigilie v.d. H. Johannes de Doper (2 ^e kl.)
di.	24	18.30	H. Mis	Geboorte v.d. H. Johannes de Doper (1^e kl.)
wo.	25	7.15	H. Mis	H. Wilhelmus, abt (3 ^e kl.)
do.	26	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	HH. Johannes en Paulus, mart. (3 ^e kl.)
vr.	27	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Feest v.h. Allerheiligst Hart v. Jezus (1^e kl.)
		19.00	gez. H. Mis	
za.	28	9.00	H. Mis	Vigilie v.d. HH. Petrus en Paulus, apostelen (2 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	29	10.30	Hoogmis	HH. Petrus en Paulus, apostelen (1^e kl.); ged. 3^e zondag na Pinksteren
ma.	30	18.30	H. Mis	Gedachtenis v.d. H. Paulus, apostel (3 ^e kl.)

Juli

di.	1	18.30	H. Mis	Feest v.h. Kostbaar Bloed v. O.H. Jezus Christus (1^e kl.)
wo.	2	7.15	H. Mis	O.-L.-Vrouw-Visitatie (2 ^e kl.); ged. HH. Processus en Martinianus, mart.
do.	3	17.30	Lof	H. Rumoldus, biss. en mart. (3 ^e kl.; Bisdom 's Hertogenbosch); ged. H. Ireneüs, biss. en mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	

za. 5 9.00 H. Mis

Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.; daarna Lof met Rozenhoedje

zo. 6 10.30 Hoogmis

4^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 17, 24 en 31 mei; 14 en 28 juni (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomsten: 11 mei; 21 juni (voorbereidingsdag Sacramentsprocessie), 22 juni en 29 juni (Utrecht)

E.K.-bijeenkomsten: 15 en 22 juni (Sacramentsprocessie)

Geloofsverdieping volwassenen: 12 mei en 2 juni

Gebedsinitiatief:

na de Hoogmis op de **1^e zondag** van de maand

- **Dames:** roepingen

na de Hoogmis op de **2^e zondag** van de maand

- **Dames en Heren:** bekeringen en heiliging van het familieleven

Kalender Leiden

Mei

do.	1	19.00	gez. H. Mis	H. Jozef de Arbeider; echtgenoot v.d. H. Maagd (1^e kl.)
vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart (3 ^e kl.); ged. H. Athanasius, biss. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. HH. Alexander, Eventius en Theodulus, mart., en H. Juvenalis, biss. en bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2^e kl.); tweede collecte voor de seminaries; kinderzegen
vr.	9	18.30	H. Mis	H. Gregorius v. Nazianze, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	10	9.00	H. Mis	H. Antoninus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Gordianus en Epimachus, mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	11	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2^e kl.)
vr.	16	18.30	H. Mis	H. Ubaldus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Paschalis Baylon, bel. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	18	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw Hulp v.d. Christenen (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	25	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
wo.	28	19.00	H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vigilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	29	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); verplichte feestdag; Eerste H. Communie
vr.	30	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Felix I, paus en mart.; begin Pinksternoveen
za.	31	9.00	H. Mis	Feest v.d. H. Maagd Maria, Koningin (2 ^e kl.); ged. H. Petronilla, maagd
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen

Juni

zo.	1	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.); kinderzegen
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Norbertus, biss. en bel.
		18.30	H. Mis	

za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	8	10.30	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); vóór de Mis <i>Veni Creator</i>
ma.	9	10.30	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)
vr.	13	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
za.	14	9.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	15	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.)
	20	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Silverius, paus en mart.
za.	21	9.00	H. Mis	H. Aloysius v. Gonzaga, bel. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	22	-----	geen H. Mis	2^e zondag na Pinksteren; plechtige viering Sacramentsdag in Gerwen!
vr.	27	<u>18.00</u> <u>19.00</u>	Lof gez. H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Feest v.h. Allerheiligst Hart v. Jezus (1^e kl.)
za.	28	9.00	H. Mis	Vigilie v.d. HH. Petrus en Paulus, apostelen (2 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	29	10.30	Hoogmis	HH. Petrus en Paulus, apostelen (1^e kl.); ged. 3^e zondag na Pinksteren

Juli

vr.	4	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.)
		18.30	H. Mis	
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	6	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 10, 17, 24 en 31 mei; 7, 14, 21 en 28 juni
(van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 4 mei, 1 juni en 22 juni (Sacramentsprocessie)

J.K.I.-bijeenkomsten: 21 juni (voorbereidingsdag Sacramentsprocessie), 22 juni en 29 juni (Utrecht); 6 juli

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 19 mei en 16 juni

Gebedsinitiatief: voor roeping: na de Hoogmis op de 3^e zondag van de maand

Kalender Utrecht

Mei

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart (3 ^e kl.); ged. H. Athanasius, biss. en kerkl.
		18.30	H. Mis	
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. HH. Alexander, Eventius en Theodulus, mart., en H. Juvenalis, biss. en bel.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	4	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Pasen, Zondag Goede Herder (2^e kl.); <i>tweede collecte voor de seminaries; kinderzegen</i>
vr.	9	-----	geen H. Mis	H. Gregorius v. Nazianze, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
za.	10	9.00	H. Mis	H. Antoninus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. HH. Gordianus en Epimachus, mart.
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	11	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Pasen (2^e kl.)
vr.	16	18.30	H. Mis	H. Ubaldus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
za.	17	9.00	H. Mis	H. Paschalis Baylon, bel. (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	18	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pasen (2^e kl.)
vr.	23	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	24	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw Hulp v.d. Christenen (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	25	10.30	Hoogmis	5^e zondag na Pasen (2^e kl.)
wo.	28	<u>19.00</u>	H. Mis	Votiefmis v.d. Kruisdagen (2 ^e kl.); ged. Vi-gilie v. Hemelvaart; voor de Mis Litanie v. alle Heiligen en processie
do.	29	10.30	Hoogmis	Hemelvaart v.d. Heer (1^e kl.); <i>verplichte feestdag; Eerste H. Communie</i>
vr.	30	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Felix I, paus en mart.; <i>begin Pinksternoveen</i>
za.	31	<u>11.30</u>	Huwelijksmis	Votiefmis voor Bruid en Bruidegom (2 ^e kl.); ged. H. Maagd Maria, Koningin

Juni

zo.	1	10.30	Hoogmis	Zondag na Hemelvaart (2^e kl.); <i>kinderzegen</i>
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Norbertus, biss. en bel.

za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; Vigilie v. Pinksteren (1 ^e kl.); daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	8	12.00	Hoogmis	Hoogfeest v. Pinksteren (1^e kl.); vóór de Mis Veni Creator
ma.	9	12.00	Hoogmis	Tweede pinksterdag (1^e kl.)
vr.	13	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.)
za.	14	11.00	H. Mis	Quatertemperdag in de Pinksterweek (1 ^e kl.); <i>Bijeenkomst Derde Orde</i>
zo.	15	10.30	Hoogmis	Drievuldigheidszondag (1^e kl.)
vr.	20	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Silverius, paus en mart.
za.	21	-----	geen H. Mis	H. Aloysius v. Gonzaga, bel. (3 ^e kl.)
zo.	22	-----	geen H. Mis	2^e zondag na Pinksteren; plechtige viering Sacramentsdag in Gerwen!
vr.	27	18.00 19.00	Lof gez. H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Feest v.h. Allerheiligst Hart v. Jezus (1^e kl.)
za.	28	9.00 10.30	H. Mis Onderricht	Vigilie v.d. HH. Petrus en Paulus, apostelen (2 ^e kl.) Godsdienstlessen
zo.	29	10.30	Hoogmis	HH. Petrus en Paulus, apostelen (1^e kl.); ged. 3^e zondag na Pinksteren

Juli

vr.	4	17.30 18.30	Lof H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. Overbrenging v. relikwieën v.d. H. Martinus v. Tours (Bisdom Utrecht)
za.	5	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Antonius Maria Zaccaria, bel.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	6	10.30	Hoogmis	4^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 10, 17, en 24 mei; 7 en 28 juni

(van 10.30-12.00 uur; eerste zaterdag een uur later)

E.K.-bijeenkomsten: 18 mei; 22 juni (Sacramentsprocessie)

J.K.I.-bijeenkomsten: 4 mei; 21 juni (voorbereidingsdag Sacramentsprocessie),
22 juni en 29 juni

Geloofsverdieping jeugd: 25 mei; 15 juni

Bijeenkomst Derde Orde: zaterdag 14 juni

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 50

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon

+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 54

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 56

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.

In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 351

Vrijdag 16 mei 2025

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fsspx.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

7 Beknopte Summaleer van de H. Thomas

MILITIAE IMMACULATAE

14 Onze Lieve Vrouw van Welslagen – Vervolg

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

24 Italiaans Roodkapje en de Boze Wolf

36 Schatkisten

37 Puntje

43 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De handeling van lofzang en onder-richt

VAN DE PRIORIJ

46 Jaarprogramma

47 Onze Overledenen

46 Collecten in de maanden januari en februari 2025

50 Kalender Gerwen

54 Kalender Leiden

56 Kalender Utrecht

58 Onze adressen in Nederland

59 District Benelux

59 Colofon